

Վ. Բ. ԼԵՆԻՆԻ ԱՆՎԱՆ
ԱԴՐԱԽՁԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՆԿԱԿԱՐՔԱԿԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒԹ

Գ Ր Ա Կ Ա Ն ԹԱԿՈՒԼՏՏԵՏԻ ԾՐԱԳԻՐՆԵՐԸ

371(071.1)(47.924)

Ա-21

ՀՐԱՑԱԿՈՒԹՅՈՒՆ
ԱԴՐԱԽՁԱՆԱԿԱՆ ՄԱՆ ԼՈՒՄԱ-ՈՂԿՈՄՄԱՆ

1 MAR 2010

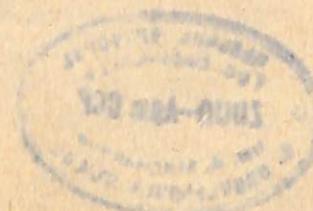
Վ. Բ. ԼԵԵՐԻՆԻ ԱՆՎԱՆ
ԱԳՐԱՔԱՆԴԱՐ ՊԵՏՈՎԱԿԱՐԺԱՐԺԱԿԱՆ ԽԵՍՏԵՑՈՒՅ

371(071.1)(47-924)

Ch - 21

ОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ ЭКЗЕМПЛЯР

ԳՐԱԿԱՆ ՖԱԿՈՒԼՏԵՏԻ
ԾՐԱԳԻՐՆԵՐԸ

00-14000

96.647

01. 2013

„ՄԱՐՔՍԻԶՄԻ-ԼԵՆԻՆԻԶՄԻ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐԸ“ ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ՊԼԱՆԸ
ԲԱՐՁՐԱԳՈՒՅՆ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ 1939 թ.
ԸՆԴՈՒՆՎԱԾ ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

(140 ԼԵԿՑԻՈՆ ՅԵԿ 80 ՍԵՄԻՆԱՐԱԿԱՆ ԺԱՄ)

Լեկցիա առաջին—2 ժամ—Ներածական:

Թ ե մ ա I (պ. I)

Լեկցիա յերկորդ—2 ժամ—Ըստ 1 և 2 բաժինների:

Լեկցիա յերրորդ—2 ժամ—Մարքսի և Ենգելսի «Կոմունիստական կուսակցության մասիփեստը» աշխատության մասին:

Լեկցիաներ չորրորդ և հինգերորդ—4 ժամ—Ըստ 3, 4 և 5 բաժինների:

Սեմինար 1—4 ժամ—Ըստ I-ին զլախ, Մարքսի և Ենգելսի «Կոմունիստական կուսակցության մասիփեստը» աշխատության և Լենինի «Մարքսիզմի յերեք աղբյուրներն ու յերեք բաղկացուցիչ մասերը» աշխատության:

Թ ե մ ա II (պ. II)

Լեկցիաներ վեցերորդ և յոթերորդ—4 ժամ—Ըստ 1 և 2 բաժինների:

Սեմինար 2—4 ժամ—Ըստ 1 և 2 բաժինների և Վ. Ի. Լենինի «Ի՞նչ անել» գրքի:

Լեկցիա ութերորդ—2 ժամ—Ըստ 3 և 4 բաժինների:

Սեմինար 3—4 ժամ—Ըստ II զլախ, 3 և 4 բաժինների, յերկրորդ զլախի «Համառոտ յեղակացություններ»-ի և Վ. Ի. Լենինի «Մի քայլ առաջ, յերկու քայլ հետ» գրքի:

Թ ե մ ա III (պ. III)

Լեկցիա իններորդ—2 ժամ—Ըստ 1 և 2 բաժինների:

Լեկցիաներ տաս և տասնմեկերորդ—4 ժամ—Ըստ 3 բաժնի:

Լեկցիաներ 12 և 13—4 ժամ—Ըստ 4, 5 և 6 բաժինների:

Սեմինար 4—4 ժամ—Ըստ III զլախ և Վ. Ի. Լենինի «Յերկու տակտիկա» գրքի:

60071-66

Թ Ե մ ա IV (գլ. IV)

Լեկցիա 14—2 ժամ—Հստ 1 բաժնի:
 Լեկցիա 15—2 ժամ—Դիմիկական մատերիալիզմը — մարքսիստական և լենինյան կուսակցության աշխարհայցքն ե:
 Լեկցիա 16—2 ժամ—Յերևույթների և առարկաների ընդհանարական կապն ու փոխազդեցությունը բնության և հասարակության մեջ:
 Լեկցիա 17—2 ժամ—Բնությունը և հասարակությունը վորպես անընդհատ շարժման, փոփոխության և զարգացման կացություն:
 Լեկցիա 18—2 ժամ—Զարգացումը վորպես քանակական փոփոխությունների անցում դեպի արմատական, վորպական փոփոխություններ:
 Լեկցիա 19—2 ժամ—Հակադրությունների պայքարը — զարգացման պրոցեսի ներքին բովանդակությունը:
 Լեկցիա 20—2 ժամ—Աշխարհի նյութականությունը և որինաչափ զարգացումը:
 Լեկցիա 21—2 ժամ—Մատերիայի առաջնությունը և գիտակցության յերկրորդայնությունը:
 Լեկցիա 22—2 ժամ—Աշխարհի ճանաչելությունը և նրա որինաչափությունը:
 Սեմինար 5—6 ժամ—Հստ IV զլիի 1 և 2 բաժինների, Ենգելսի «Անտի-Դյուրինգ» գրքի՝ հատված 1, զլ. XII և XIII, «Լ. Ֆոյերբախ» գրքի ու Վ. Ի. Լենինի «Դիմիկակայի հարցի շուրջը» և ընկեր Ստալինի «Անարխիզմի սոցիալիզմ» հոդվածների:
 Լեկցիա 23—2 ժամ—Հասարակական կեցություն և հասարակական գիտակցություն:
 Լեկցիաներ 24 և 25—4 ժամ — Հասարակության նյութական կյանքի պայմանները:
 Լեկցիա 26—2 ժամ—Դասակարգերը և դասակարգային պայքարը:
 Լեկցիա 27—2 ժամ—Պետություն և հեղափոխություն: Պրոլետարիատիկ դիկտուրան:
 Սեմինար 6—4 ժամ—Հստ IV զլիի 2-րդ բաժնի և կ. Մարքսի «Քաղաքանականության քննադատության շուրջը» գրքի «Առաջարանի» և Լենինի «Պետության մասին» աշխատության:
 Լեկցիա 28—2 ժամ—Հստ IV զլիի 3, 4 և 5 բաժինների:

Թ Ե մ ա V (գլ. V)

Լեկցիաներ 29 և 30—4 ժամ—Հստ V զլիի 1, 2 և 3 բաժինների և ընկեր Ստալինի «Մարքսիզմը և ազգային հարցը» աշխատության:
 Սեմինար 7—4 ժամ—Հստ IV զլիի 3, 4 և 5 բաժինների, «Համառոտ յեղակացություններ»-ի, ըստ V զլիի և ընկեր Ստալինի «Մարքսիզմը և ազգային հարցը» աշխատության:

Թ Ե մ ա VI (գլ. VI)

Լեկցիա 31—2 ժամ—Հստ 1 և 2 բաժինների:

Լեկցիա 32—2 ժամ—Հստ 3 բաժնի:

Լեկցիա 33—2 ժամ—Հստ 4 և 5 բաժինների:

Սեմինար 8—4 ժամ — Հստ VI զլիի, Լենինի «Յեկոպայի միացյալ նահանգների լոգունդի մասին» և «Պրոլետարական հեղափոխության ուղղմական ծրագիրը» աշխատության:

Թ Ե մ ա VII (գլ. VII)

Լեկցիա 34—2 ժամ—Հստ 1 բաժնի:

Լեկցիա 35—2 ժամ—Հստ 2 և 3 բաժինների:

Լեկցիա 36—2 ժամ—Հստ 4 և 5 բաժինների:

Լեկցիաներ 37 և 38—4 ժամ—Հստ 6-րդ բաժնի:

Լեկցիաներ 39 և 40—4 ժամ—Հստ 7 և 8 բաժինների:

Սեմինարներ 9—6 ժամ—Հստ VII զլիի և ընկեր Ստալինի «Հոկտեմբերյան հեղափոխությունը և ուսւական կոմունիստների տակտիկան» աշխատության:

Թ Ե մ ա VIII (գլ. VIII)

Լեկցիաներ 41 և 42—4 ժամ—Հստ 1 և 2 բաժինների:

Լեկցիաներ 43 և 44—4 ժամ—Հստ 3, 4 և 5 բաժինների:

Լեկցիա 45—2 ժամ—Վ. Ի. Լենինի «Զախության» մանկական հիվանդությունը կոմունիզմի մեջ՝ գրքի մասին:

Սեմինար 10—4 ժամ—Հստ VII զլիի և Վ. Ի. Լենինի «Զախության» մանկական հիվանդությունը կոմունիզմի մեջ՝ գրքի:

Թ Ե մ ա IX (գլ. IX)

Լեկցիաներ 46 և 47—4 ժամ—Հստ 1, 2 և 3 բաժինների:

Լեկցիա 48—2 ժամ—Հստ 4-րդ բաժնի:

Լեկցիա 49—2 ժամ—Ըստ 5-րդ բաժնի:
Լեկցիաներ 50 և 51—4 ժամ—Ընկեր Ստալինի «Լենինիզմի հիմունքների մասին» աշխատության մասին:
Սեմինար 11—8 ժամ—Ըստ IX գլուխի և ընկեր Ստալինի «Լենինիզմի հիմունքների մասին» աշխատության:

Թեմա X (գլ. X)

Լեկցիաներ 52 և 53—4 ժամ—Ըստ 1-ին բաժնի:

Լեկցիա 54—2 ժամ—Ըստ 2-րդ բաժնի:

Լեկցիաներ 55 և 56—4 ժամ—Ըստ 3-րդ բաժնի:

Սեմինար 12—6 ժամ—Ըստ X գլուխի և ընկեր Ստալինի հետևյալ աշխատությունների—«Նորից սոցիալ-դեմոկրատական թեքման մասին մեր կուսակցության մեջ», «Յերկրի ինդուստրացման մասին և աջ թեքման մասին Համեկ(բ)կ մեջ»:

Թեմա XI (գլ. XI)

Լեկցիաներ 57 և 58—4 ժամ—Ըստ 1 և 2 բաժինների:

Լեկցիա 59—2 ժամ—Ըստ 3-րդ բաժնի:

Լեկցիա 60—2 ժամ—Ըստ 4-րդ բաժնի:

Սեմինար 13—4 ժամ—Ըստ XI գլուխի և ընկեր Ստալինի «Ազգարային քաղաքականության հարցերի շուրջը՝ ԽՍՀՄ-ում»:

Թեմա XII (գլ. XII)

Լեկցիա 61—2 ժամ—Ըստ 1-ին բաժնի:

Լեկցիա 62—2 ժամ—Ըստ 2 և 3 բաժինների:

Լեկցիա 63—2 ժամ—Ըստ 4-րդ բաժնի:

Լեկցիաներ 64 և 65—4 ժամ—Ընկեր Ստալինի՝ Համեկ(բ)կ XVIII համագումարում արած զեկուցման մասին:

Սեմինար 14—8 ժամ—Ըստ XII գլուխի, «Յեղափակման» և ընկեր Ստալինի՝ Համեկ(բ)կ XVIII համագումարում արած զեկուցման:

Լեկցիաներ 66, 67 և 68—6 ժամ—Վ. Ի. Լենինի «Մատերիալիզմ և հմարիլուկրիտիզմ» գրքի մասին:

Սեմինար 15—10 ժամ—Ըստ Վ. Ի. Լենինի «Մատերիալիզմ և հմարիլուկրիտիզմ» գրքի:

Լեկցիաներ 69 և 70—4 ժամ—Ըստ «Յեղափակման»:
Ընդամենը.—

Լեկցիաներ—140 ժամ:

Սեմինարներ—80 ժամ:

“ՄԱՐՔՍԻԶՄԻ - ԼԵՆԻՆԻԶՄԻ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐԸ” ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ԺԱՄԵՐԻ ՑԱՆՑԸ

Բարձրագույն ուսումնական հաստատություններում (բացի տնտեսագիտական յեկ իրավաբանական բուհերից ու ֆակուլտետներից) ըստ թեմաների յեկ սեմինարների (1939 թ. ընդունված ուսանողների համար).

Թեմաներ	Ժամերի քանակը		
	Լեկցիաներ	Սեմինարներ	Ընդամենը
I ՍԵՄԵՍՏՐ			
Ներածական լեկցիա	2	—	2
Թեմա I	8	4	12
Թեմա II	6	8	14
Թեմա III	10	4	14
Թեմա IV	16	—	16
Ընդամենը .			
	42	16	58
II ՍԵՄԵՍՏՐ			
Թեմա IV (շաբունակութ.)	14	10	24
Թեմա V	4	4	8
Թեմա VI	6	4	10
Թեմա VII	14	6	20
Ընդամենը .			
	38	24	62
Ընդամենը I-ին կուրսում .			
	80	40	120
III ՍԵՄԵՍՏՐ			
Թեմա VIII	10	4	14
Թեմա IX	12	8	20
Թեմա X	10	6	16
Թեմա XI	8	4	12
Ընդամենը .			
	40	22	62
IV ՍԵՄԵՍՏՐ			
Թեմա XII	10	8	18
Վ. Ի. Լենինի «Մատերիալիզմ և եմպիկիուկրիտիզմ» գրքը	6	10	16
Յողըափակում	4	—	4
Ընդամենը .			
	20	18	38
Ընդամենը II կուրսում .			
«Մարքսիզմի - լենինիզմի հիմունքներ»-ի ամբողջ դասընթացի համար	60	40	100
	140	80	220

,ՄԱՐՔՍԻՉՅԱ-ԼԵՆԻՆԻՉՄԻ ՀԻՄՈՒՆՔՆԵՐԸ՝ ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ՆԵՐԱ-
ՄԱԿԱՆ ԼԵԿՑԻԱՆԵՐԻ ՅԵՎ ՍԵՄԻՆԱՐԱԿԱՆ ՊԱՐԱՊՄՈՒՆՔՆԵՐԻ

Պ Լ Ա Ն Ը

Բուների յեկ տեխրուհերի (բարձր կուրսերի) ուսանողների համար

(50 ԼԵԿՑԻՈՆ ԺԱՄ ՅԵՎ 80 ՍԵՄԻՆԱՐԱԿԱՆ ԺԱՄ)

Ներածական լեկցիաներ 1-ին սեմինարի համար 4 ժամ

1-ին սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթաց»-ի «Ներածության», 1-ին զլիքի և ըստ կ. Մարքսի ու Ֆ. Ենգելսի «Կոմունիստական կուսակցության մանիֆեստ»-ի և Վ. Ի. Լենինի «Մարքսիզմի յերեք աղբյուրները և յերեք բաղկացուցիչ մասերը» աշխատությունների . . . 4 , ,

Ներածական լեկցիա 2-րդ սեմինարի համար 2 , ,

2-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթաց»-ի II զլիքի 1 և 2 ստորաբաժինների և ըստ Վ. Ի. Լենինի «Ի՞նչ անել» գրքի . . . 4 , ,

Ներածական լեկցիա 3-րդ սեմինարի համար 2 , ,

3-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթաց»-ի II զլիքի 3 և 4 յենթաբաժինների, «Համառոտ յեղակացություններ»-ի և ըստ Վ. Ի. Լենինի «Մի քայլ առաջ, յերկու քայլ հետո» գրքի 4 , ,

Ներածական լեկցիաներ 4-րդ սեմինարի համար 4 , ,

4-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» Յերդ զլիքի և ըստ Վ. Ի. Լենինի «Սոցիալ-դեմոկրատիայի յերկու տակտիկան դեմոկրատական հեղափոխության մեջ» գրքի . . 4 , ,

Ներածական լեկցիաներ 5-րդ սեմինարի համար 8 , ,

5-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» IV զլիքի 1 և 2 ստորաբաժինների և ըստ Վ. Ի. Լենինի «Մատերիալիզմ և եմպի-րիոկրիտիզմ» գրքի 12 , ,

Ներածական լեկցիա 6-րդ սեմինարի համար 2 ժամ

6-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» IV զլիքի 3, 4 և 5-րդ ստորաբաժինների ու «Համառոտ յեղակացությունների» և ըստ ընկեր Ստալինի «Մարքսիզմը և ազգային հարցը» աշխատության 4 , ,

Ներածական լեկցիա 7-րդ սեմինարի համար 2 , ,

7-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» IV զլիքի և ըստ Վ. Ի. Լենինի «Յեղագոյալ նահանգների լոգունդի մասին» և «Պրոլետարական հեղափոխության ոպղմական ծրագիրը» աշխատության 4 , ,

Ներածական լեկցիաներ 8-րդ սեմինարի համար 4 , ,

8-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» VII զլիքի և ընկեր Ստալինի «Հոկտեմբերյան հեղափոխությունը և ոռուական կոմունիստների տակտիկան» աշխատության . . 8 , ,

Ներածական լեկցիաներ 9-րդ սեմինարի համար 4 , ,

9-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» VIII զլիքի 6 , ,

Ներածական լեկցիաներ 10-րդ սեմինարի համար 4 , ,

10-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» IX զլիքի և ընկեր Ստալինի «Լենինիկամի հիմունքների մասին» աշխատության . . 8 , ,

Ներածական լեկցիաներ 11-րդ սեմինարի համար 4 , ,

11-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» X զլիքի և ըստ ընկեր Ստալինի «Հետելալ աշխատությունների» «Դարձյալ սոցիալ-դեմոկրատական թեքման մասին մեր կուսակցության մեջ», «Տերլիլի ինդուստրացման մասին և աջ թեքման մասին Համկ(ը)կ մեջ» և «Աջ թեքման մասին Համկ(ը)կ մեջ» 6 , ,

Ներածական լեկցիաներ 12-րդ սեմինարի համար 4 , ,

12-րդ սեմինար—Ըստ «Համկ(ը)կ պատմության համառոտ դասընթացի» XI զլիքի և ընկեր Ստալինի «Ազգարային քաղաքականության հարցերի շուրջը՝ ԽՍՀՄ-ում» աշխատության 6 , ,

Ներածական լեկցիաներ 13-րդ սեմինարի համար 6 , ,

13-ըդ սեմինար—Ըստ «Համկ(բ)կ պատմության համառոտ

դասընթացի» XII գլուխ, «Յեզրափակման» և
ըստ Ընկեր Ստալինի՝ կուսակցության XVIII
համագումարում Համկ(բ)կ Կինսկոմի աշխա-
տանքի մասին արած զեկուցման 10 „

Ընդամենը լեկցիաների համար 50 ժամ
Ընդամենը սեմինարական պարապմունքների
համար 80 ժամ
Քննություն՝ սեմինարական աշխատանքները
վերջացնելուց հետո:

„ՄԱՐՔՍԻԶՄԻ-ԼԵՆԻՆԻԶՄԻ ՀԻՄՈՒՆԲՆԵՐԸ“
ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ ԼԵԿՑԻԱՆԵՐԻ ՅԵՎ ՍԵՄԻՆԱՐԱԿԱՆ
ՊԱՐԱՊՄՈՒՆՔՆԵՐԻ

Ժ Ա Մ Ե Բ Ի Ց Ա Ն Ց Բ

Բարձրագույն ուսումնական հաստատությունների համար (բացի
տեսեագիտական յիկ իրավաբանական բուհներից ու ֆակուլտետներից) ըստ սեմինարների (բարձր կուրսերի ուսանողների համար):

	Ժամերի քանակը		
Ս Ե Ժ Ի Ա Ր Ա Ր Ա Ր	Ներածական / լեկցիաներ	Սեմինարական/ պարապմունքներ	Ընդա-
IV սեմինար (1938 թ. ընդունել. 2-րդ կուրս)			
VI » (1937 թ. » 3-րդ » *)			
VIII » (1936 թ. » 4-րդ »)			
Սեմինար	4	4	8
I » II 	2	4	6
» III 	2	4	6
» IV 	4	4	8
» V 	8	12	20
» VI 	2	4	6
» VII 	2	4	6
Ընդամենը սեմինարում	24	36	60
V սեմինար (1938 թ. ընդունել. 3-րդ կուրս)			
VII » (1937 թ. » 4-րդ »)			
XI » (1936 թ. » 5 րդ » *)			
Սեմինար	4	8	12
VIII 	4	6	10
» IX 	4	8	12
» X 	4	6	10
» XI 	4	6	10
» XII 	4	6	10
» XIII 	6	10	16
Ընդամենը սեմինարում	26	44	70
Ընդամենը . . .	50	80	130

*.) Աստղանշերով նշանակված են միայն 5-ամյա ուսուման բուհների սեմինարները:

«Մարքսիզմի լենինիզմի հիմունքները դասընթացի վերաբերյալ գրականության՝ բուհների յեվ տեխնոլոգիաների ուսանողների համար

«Համամիութենական կոմունիստական (բոլշևիկների) կուսակցության պատմություն»։ Համառոտ դասընթաց, Համկ(բ)կ Կե-ի հանձնաժողովի խմբագրությամբ։ Հավանություն և գտել Համկ(բ)կ Կե-ի կողմից, 1938 թ.՝ բոլոր թեմաների և սեմինարների համար։

«Կուսակցական պրոպանգանդայի դրվածքի մասին «Համկ(բ)կ պատմության համառոտ դասընթացի» լույս ընծայման կազմակցությամբ»—Համկ(բ)կ կենտկոմի վորոշումը։ Բոլոր թեմաների և սեմինարների համար։

Ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ—Հաշվետու զեկուցում կուսակցության XVIII Համագումարում Համկ(բ)կ Կե աշխատանքի մասին։ Բոլոր թեմաների և սեմինարների համար։

Գրականություն I թեմայի (I սեմինարի) վերաբերյալ

Կ. ՄԱՐՔՍ և Ֆ. ԵՆԳԵԼՍ—Կոմունիստական կուսակցության մանիփեստը։ Առանձին գիրք։ Հայ., Թաղ., գրակ., հրատ., 1938 թ.։

Կ. Ի. Լենին—Ֆրիդրիխ Ենգելս։ Յերկ. հատ. I, եջ, 569—581, Հայպետհրատ, 1930 թ., կամ «Մարքս-Ենգելս—Մարքսիզմ» ժող., եջ 50—61, Հայկուտհրատ, 1933 թ., կամ առանձին գիրք՝ «Ֆրիդրիխ Ենգելս»։ Հրատ. Հայկուտհրատ։

Կ. Ի. Լենին—Մարքսիզմի յերեք աղբյուրներն ու յերեք բաղկացուցիչ մասերը։ Ըստ. յերկ. յերկհատ. I հատ. եջ 51—57։

Կ. Ի. Լենին—«Կարլ Մարքս և Ֆ. Ենգելս» զրքի եջ 5—11, Հայպետհրատ, 1939 թ., կամ «Մարքս-Ենգելս—Մարքսիզմ», ժող. եջ 11—50, կամ առանձին գիրք՝ «Կարլ Մարքս», Հրատ. Հայկուտհրատ։

Գրականություն II թեմայի (II սեմինարի) վերաբերյալ

Կ. Ի. Լենին—«Ի՞նչ անել»։ Հայ., Թաղ., գր. հրատ., 1938 թ.

Լ. ԲԵՐԻԱԼ.—«Անդրկովկասի բոլշևիկյան կազմակերպությունների պատմության հարցի շուրջը»։ Գլ. II, Հայկուտհրատ, 1936 թ.։

Գրականություն II թեմայի (III սեմինարի) վերաբերյալ

Վ. Ի. Լենին—«Մի քայլ առաջ, յերկու քայլ հետ»։ Հայ., Թաղ., գր. հրատ. 1939 թ.։

Լ. ԲԵՐԻԱԼ.—«Անդրկովկասի բոլշևիկյան կազմակերպությունների պատմության հարցի շուրջը»։ Գլ. I, Հայկուտհրատ, 1936 թ.։

Գրականություն III թեմայի (IV սեմինարի) վերաբերյալ

Վ. Ի. Լենին—«Սոցիալ-դեմոկրատիայի յերկու տակտիկան գեմոկրատական հեղափոխության մեջ»։ Ըստ. յերկ. յերկհատ., I հատ. եջ 587—710 կամ՝ առանձին գիրք։

Ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ—«ՌՍԴԲԿ-ի Լոնգոնի համագումարը», (գելեգատի նոթեր)։ ՌՍԴԲԿ-ի V համագումարի արձանագրությունները, եջ IX—XXXII, սուս. Կուսիրատ, 1935 թ.։

Լ. ԲԵՐԻԱԼ.—«Անդրկովկասի բոլշևիկյան կազմակերպությունների պատմության հարցի շուրջը»։ Գլ. II, Հայկուտհրատ, 1936 թ.։

Գրականություն IV թեմայի (V, VI և XV սեմինարների) վերաբերյալ

(1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար)

* Կ. ՄԱՐՔՍ—Թեզիսներ Ֆոյերբախի մասին. Տես Ֆ. Ենգելսի «Լ. Ֆոյերբախ» զրքի հավելվածը։ Հայկուտհրատ, 1935 թ.։

* Կ. ՄԱՐՔՍ—«Քաղաքատնական քննադատության շուրջը» զրքի առաջարանը. Հայկուտհրատ, 1932 թ.։

* Ֆ. Ենգելս—Անտի-Դյուրինգ. Ներածություն Հատվ. I—Փիլիսոփայություն. Գլ. XII և XIII, Հայկուտհրատ, 1936 թ.։

* Ֆ. Ենգելս—Լ. Ֆոյերբախ։ Հայ., Թաղ., գրակ., հրատ. 1935 թ.։

Վ. Ի. Լենին—Տասը հարց ոեֆերենտին։ Մատերիալիզմ և եմպիրիոիստիցիզմ։ Դիալեկտիկայի հարցի շուրջը։ Յերկ. հատ. XIII, կամ «Մատերիալիզմ և եմպիրիոիստիցիզմ», առանձին գիրք, եջ 5—424, Հայկուտհրատ, 1933 թ.։

*) Առաջանակող տրված գրականությունը 1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար եւ

* վ. ի. Լենին—«Պետության մասին»: Դասախոսությունն կարդացված Սվերդլովի համալսարանում 1919 թ. հուլիսի 11-ին: Ընտ. յերկ. վեցհատ. VI հատ., էջ 385—406.
Լ. Բերիլլ.—«Անդրկովկասի բոլշևիկյան կազմակերպությունների պատմության հարցի շուրջը»: Գլ. II, Հայկուսհրատ 1936 թ.:

Գրականություն V քեմայի վերաբերյալ
(6-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար՝ 7-րդ)

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—«Մարքսիզմը և ազգային-գաղության հարցը», Հատընութիւն հոդվածների և ճառերի ժողովածու: Քաղ. գրակ. հրատ. 1938 թ.:

Լ. Բերիլլ.—«Անդրկովկասի բոլշևիկյան կազմակերպությունների պատմության հարցի շուրջը»: Գլ. III և IV, Հայկուսհրատ, 1936 թ.:

Գրականություն VI քեմայի վերաբերյալ
(7-րդ սեմինար. 1930 թ. ընդունելության ուսանողների համար՝ 8-րդ)

վ. ի. Լենին—Յեփրոպայի միացյալ նահանգների լոգունգի մասին: Ընտ. յերկ. յերկինատ. I հատ. էջ 687—692:

վ. ի. Լենին—Պրոլետարական հեղափոխության ուղղմական ծրագիրը: Ընտ. յերկ. յերկինատորյակում, I հատ., էջ 1082—1095:

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—Բոլշևիզմի պատմության մի քանի հարցերի մասին: Նամակ „Пролетарская революция“ ժողովնալի խմբագրությանը: «Լենինիզմի հարցերը», 10-րդ հրատ., էջ 591—604*):

Գրականություն VII քեմայի վերաբերյալ
(8-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար՝ 9-րդ)

վ. ի. Լենին—«Պրոլետարիատի խնդիրները տվյալ հեղափոխության մեջ»: Ընտ. յերկ. վեցհատ. III հատ. էջ 311—316, Հայկուսհրատ 1933 թ.

վ. ի. Լենին—«Լոգունգների առթիվ»: Ընտ. յերկ. վեցհատ. III հատ. էջ 451—459, Հայկուսհրատ, 1933 թ.:

*) «Լենինիզմի հարցեր»-ի եջերը մատնանշված են Հայկուսհրատի 1937 թ. հրատարակությունից:

վ. ի. Լենին—«Մարքսիզմ և ապատամբություն»: Ընտ. յերկ. վեցհատ. III հատ., էջ 381—385:

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—Կկ-ի քաղաքական հաշվետվությունը ՈՍԴԲԿ(բ) VI համագումարում: Տես «Ճանաչումը ՈՍԴԲԿ(բ) VI համագումարում»: Հայ. Քաղ. գրակ. հրատ., 1939 թ. էջ 1—20: Առանձին գիրք:

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—Զեկուցում և յեզրափակման խոսք ՈՍԴԲԿ(բ) VI համագումարում՝ քաղաքական դրության մասին: «Ճանաչումը ՈՍԴԲԿ(բ) VI համագումարում», Հայ. Քաղ. գր. հրատ. 1939 թ., էջ 21—30: Առանձին գիրք:

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—«Հոկտեմբերյան հեղափոխությունը և ոռուսական կոմունիստների տակտիկան»: «Լենինիզմի հարցերը», 10-րդ հրատ., էջ 103—136:

Գրականություն VIII քեմայի վերաբերյալ
(9-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար՝ 10-րդ)

վ. ի. Լենին—«Բոլորը գեպի կոլի լողդեմ Դենիկինի». Ժող. «Լենին և Ստալին», հատ. II, էջ 248—260, ոռուս. հրատ., 1936 թ.:

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—«Անտանտի նոր արշավանքը Խուսաստանի դեմ»: Ժող. «Լենին և Ստալին», հատ. II, էջ 279—283, ոռուս. հրատ. 1936 թ.:

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—«Կարմիր Բանակի յերեք առանձնահատկությունների մասին»: Հայ. Քաղ. գր. հրատ., 1939 թ. (առանձին գիրք):

Գրականություն IX քեմայի վերաբերյալ
(10-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար՝ 11-րդ)

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—«Լենինիզմի հիմունքների մասին»: «Լենինիզմի հարցերը», 10-րդ հրատ., էջ 9—102:

լ. Բերիլլ.—«Անդրկովկասի բոլշևիկյան կազմակերպությունների պատմության հարցի շուրջը»: Գլ. IV, Հայկուսհրատ, 1936 թ.:

Գրականություն X քեմայի վերաբերյալ
(11-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների համար՝ 12-րդ)

ի. վ. ՍՏԱԼԻՆ—«Դարձյալ սոցիալ-գեմոկրատական թեքման մասին մեր կուսակցության մեջ»: Առանձին գիրք: Հայկուսհրատ, 1935 թ.

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Յերկրի ինդուստրացման մասին և աջ թեքման
մասին Համեկ(բ)կ մեջ»: Առանձին գրքով:

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Աջ թեքման մասին Համեկ(բ)կ մեջ»: «Լենին
նիզմի հարցերը», 10-րդ հրատ., եջ 311—370:

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Մեծ բեկման տարին»: «Լենինիզմի հարցերը»,
10-րդ հրատ., եջ 371—383:

Հաստատված և ԽՍՀՄ ժկն-ին կից
Բարձրադրույն դպրոցի համամիու-
թենական կոմիտեի կողմից:

Գրականություն XI թեմայի վերաբերյալ

(12-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների
համար՝ 13-րդ)

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Ազրարային քաղաքականության հարցերի
շուրջը ԽՍՀՄ-ում»: «Լենինիզմի հարցերը» 10-րդ
հրատ., եջ 384—407:

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Գլխապառյա՝ հաջողություններից»: «Լենին
նիզմի հարցերը», 10-րդ հրատ., եջ 413—419:

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Պատասխան ընկեր կոլտնտեսականներին»:
«Լենինիզմի հարցերը», 10-րդ հրատ. եջ 420—440:

Գրականություն XII թեմայի վերաբերյալ

(13-րդ սեմինար. 1939 թ. ընդունելության ուսանողների
համար՝ 14-րդ)

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — ԽՍՀ Միության Սահմանադրության նախագծի
մասին: Զեկուցում խորհուրդների VIII համամիու-
թենական արտակարգ համագումարում: Առանձին
գիրք: Հայպետհրատ, 1938 թ.:

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — «Կուսակցական աշխատանքի թերությունների և
արոցկիստական ու այլ յերկերեսանիներին լիկիդա-
ցիայի յենթարկելու միջոցառումների մասին»: Զեկու-
ցում և յեզրափակման խոռը Համեկ(բ)կ կենտրոնի
պլենումում, 1937 թ. մարտի 3—5-ին: Առանձին գիրք
Հայկուսհրատ, 1937 թ.:

ի. Վ. ՍՏԱԼԻՆ — Հաշվետու գեկուցում կուսակցության XVIII Հա-
մագումարում Համեկ(բ)կ կե աշխատանքի մասին: Հայ.
Քաղ. գրակ. հրատ., 1939 թ.:

ԽՍՀՄ-ի Սահմանադրությունը:

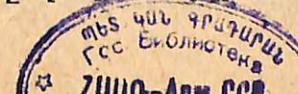
Մ Ր Ա Գ Ւ Ր

ԱՆԺԻԿ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ

Մերոդական ցուցմաններ

Գրականության պատմության ուսումնասիրությունը կարող
է արդյունավետ լինել միայն այն գեպքում, յեթե տեսական
շարադրման զուգահեռ ուսումնասիրվեն առանձին յերկեր, կամ,
համենայն գեպս, հատվածներ այդ յերկերից, առանց վորի այդ
ուսումնասիրությունը կմնա անհիմ: Քանի վոր լսարանում անհը-
նար և վորեւ խոշոր գրվածք ամբողջությամբ կարդալ, ուստի
այդ գրվածքներից գոնե մի քանիսի ընթերցանությունը պետք է
դարձնել ուսանողների պարտականությունը: Այդ գրվածքների
և հատվածների որինակելի ցուցակը տրվում է ստորև: Նույն
տեղում տրվում է գիտական ձեռնարկների ցուցակը, վորոնք
կարելի յե ոգտագործել. սակայն բնավ չի պահանջվում գրանց
բոլորի ուսումնասիրությունը: Նման մեծ ցուցակը տրվում է այն
նկատառումով, վոր գրանք գժվար են ձեռք բերվում: Այսուհետեւ
ծրագրին կցված է ուսուերեն լեզվով թարգմանված գլխավոր յեր-
կերի ցուցակը: Իրենց գիտակերները խորացնել ցանկացողների
համար նշված են թարգմանությունները և այն գրվածքները,
վորոնք չեն մտցված պարտագիր մինիմումի մեջ:

Անտիկ գրականությունների ուսումնասիրությունը պետք է
տարվի յերկու ուղղությամբ՝ 1) տալ փաստական գիտելիքների
անհրաժեշտ քանակություն, 2) այդ փաստերը ներկայացնել
գիտական լուսաբանությամբ ըստ մարգարենինյան մեթոդու-
գիայի սկզբունքների: Գրականությունը պետք է զիտվի այլ
իդեոլոգիական արտահայտությունների հետ կապակցված, վոր-
պես պատմական զարգացման յուրաքանչյուր շրջանի վորոշ
վոճական միասնություն: Գրականության ուսումնասիրությունը
պետք է կառուցվի պատմական և սոցիալ-տնտեսական հիմքի վրա:
Այդ ուսումնասիրությունը պետք է ամրվի շանցյալի ժառանգու-

թյան» տեսանկյունով և կապակցվի ժամանակակից հարցերի հետ, ըստ վորում պետք ե նշվի անտիկ գրականության գրական ձևերի, այռուժետների և պատկերների (որբազ) արտացոլումը նոր գրականությունների մեջ։ Այդ կողմը կարելի յե ցույց տալ հատկապես 1) Հոմերոսյան հարցի պատմության մեջ, 2) վոլգերգական սյուժետների, որինակ, Պրոմեթեոսի (Եսքիլեսի), Եղիպի և Անտիկոնեյի (Սոփոկլեսի), Հիպատիոսի և Իփիկենիայի (Յեվրիպիտսի), —պատմության մեջ, 3) նոր ատտիկական կոմեդիայի պատկերների (որբազ) ու սյուժետների պատմության մեջ,—սկսած Մենանդրից, Պլավտիոսից և Տերենցիոսից մի կողմից, մինչև Շեքսպիրը, Մոլիը, Լեսինզը, Կլայստը և այլն, մյուս կողմից, 4) Վերգիլոսի «Ենեականի» գրական ազգեցության մեջ՝ Դանթեյի, Տորվազոյ Տասոյի, Կամոենսի, Վոլտերի, Միլտոնի, Կլոպշտոկի, Խերասկովի, Անատոլ Ֆրանսի, Ռոմեն Ռուլանի և ուրիշների վրա, 5) Հորացիոսի թողած գրական ազգեցության մեջ (Դերժավին, Պուշկին, և միջնադարյան արուբագուրների պոեզիան):

Ուսանողների ուշագրությունը պետք ե կենտրոնացվի այն բաժինների վրա, վորոնք ունեն ավելի մեծ նշանակություն գեղարվեստական արժեքների ստեղծման գործում—այսինքն այս կամ այն գրականության կլասիկ շրջանի վրա, մնացած բոլորը լուսաբանվում են ավելի թուոցիկ կերպով, տրվում ե զլսավորապես հելենիզմի և կայսրության շրջանի գրականության ընդհանությունութագիրը, միայն մի քանի գրողներ քննարկվում են մանրամասնորեն, ինչպես, որինակ, Ֆեոկրիտես, Ապոլլոնիուս Ռոդոսացի, Լուկիանոս, Պլուտարքոս—հունական գրականությունից։ Պետրոնիուս, Յուլիոսիս—հունական գրականությունից։

ՆԵՐԱԾՈՒՅԹ

Անտիկ գրականությունների նշանակությունը—յեվրոպական գրականությունների ընդհանությունը պատմության մեջ։ Մարքսի հայցքները։ «Նորմայի անգերազանցելի նմուշի նշանակությունը»։ «Մարգարյան հասարակության մանկությունն այնտեղ, ուր այն գարգացել ե ամենից չքնազ» («Քաղաքացանականության քննադատության խնդրի շուրջը»), ներածություն, Կուսիրատ, 1932 թ. հջ. 58)։ Մեթոդոլոգիական հարցերը։ Զենարկներն ու թարգմանությունները։ Անտիկ գորմացիայի հարցը։ Անտիկ գրականությունների պատմության շրջանը։

I Բ Ա Ժ Ի Ն

ՀՈՒՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Հունական գրականության ակունքները

Հունական ցեղերը և հունական լեզվի հիմնական բարբառները։ Բանաստեղծության վաղ շրջանի ձևերը և ֆոլկորը։ Աշխատանքային յերգ։ Ծիսական յերգ։ Դիցաբանությունը և նրա նշանակությունը գրականության մեջ։ «Հայտնի յե, վոր հունական դիցաբանությունը հանդիսացել է վոչ միայն հունական գեղարվեստի զինանոցը, այլև նրա հիմքը» («Քաղաքացանականության քննադատության խնդրի շուրջը», Կուսիրատ, 1932 թ. հջ. 57)։ Առակներ։ Եպոս։

2. Եպիքական բանաստեղծության գարգացումը

Հին Եպոսը։ Մինչհռոմերուսյան բանաստեղծությունը։ Հին աեղները։ Եպիքական բանաստեղծության ժողովրդական հիմքը և աեղների մուծած ազնվական տենդենցիները։ Տոհմական ազնվականության քայլքայման ժամանակը։ Ջրուցները և յերգերը հերոսների մասին։ «Իլիականի» և «Վոդիսականի» բովանդակության վերլուծությունը։ Պոեմների ժողովրդականությունը։ Պոեմների կառուցվածքը։ Միասնությունը և բազմազանությունը։ Հոմերոսյան հերոսների պատկերները (որբազները)։ Եպիքական պոեմների վոճը։ Պոեմների բանաստողը (СТИХ) և լեզուն։ Համեմատություն ուրիշ ժողովուրդների եպիքական պոեմների հետ։ «Իլիականի» և «Վոդիսականի» միջև յեղած ժամանակադրական հարաբերակցությունը։ Բանաստեղծի անձնավորության հարցը։ Հոմերոսյան հարցի պատմությունը և նրա ժամանակակից վիճակը։

Ցիկլան պոեմներ։ Տնտեսական փոփխությունները հունական կյանքում և գեմոկրատական շարժումը VII դարի սկզբում մեր թվականներ առաջ։ Եպիքական ստեղծագործության վախճանը։ Դուսաններ (ուապսողներ)։ Հոմերոսյան հիմներ։ Պոեմա—դիքաներ։ Դիդակտիկական պոեմներ։ Հեսպոդոս։ Նրա պոեմների համեմատությունը Հոմերոսի պոեմների հետ։ Աշխատանքի գաղափարախոսությունը։ Բանաստեղծի անձնավորությունը։ Անցումն անհատական քննարկերության։

3. Քնարերգական բանաստեղծությունը յեվ գիտության սկիզբը

VII և VI դարերի սոցիալական հեղափոխության դրամագիանը։ Տնտեսական աճումն ու նոր հասարակական խմբավորում-

Ների ուժեղացումը։ Անհատի դերը։ Անհատական քնարերգության ձագումը։ Բանաստեղծության, յերաժշտության և պարի միացումը։ Կիրիկական ձեւը։ Ելեզիա և յամը։ Այդ ժանրերի սահմանումը և զլխավոր ներկայացուցիչները՝ Տիրտեսս, Արխիլոխոս, Սոլոն, Թեոփնիս։

Միլոյան բանաստեղծությունը և նրա տեսակները՝ մոնուգիա և խմբական քնարերգություն։ Մոնոգիական քնարերգության զլխավոր ներկայացուցիչները՝ Ալեքսո, Սապֆո, Անգերենս։ Այլ հասարակական խմբակցությունների բանաստեղծությունը։ Հիպոնաքա:

Հանդիսավոր քնարերգությունը և նրա գասակարգային եյությունը։ Յերաժշտական ձեսավորումը։ Մտեսիխորը և Սիմոնիկեսը։ Պինդարոս և Բաքսիլիկեսը։ Դիֆիրամբ։ Հունական զիտության սկիզբը։ Առաջին փիլիսոփաներն ու պատմաբանները։ Դրական արձակը։

4. Դրամայի պատմությունը

ա) Դրամայի և թատրոնի սկիզբը։ Նախնագարյան ժողովրդների միմիքական խաղը։ Այդ խաղի նմուշները հուշների մոտ։ Դիոնիսի պաշտամունքը և նման պաշտամունքները։ Դրանց սոցիալական նշանակությունը։ Դրամայի ծագումը։ Դրամայի հիմնական ժանրերը՝ վողբերգություն, կատակերգություն, սատիրական զրամա։ Թեսպիս և առաջին զրամատիկական բանաստեղծները։ Թատրոնի կառուցվածքը և թատերական ներկայացումների կազմակերպումը։ Դերասանները և հասարակությունը։

բ) Եսքիլես։ Հունապարսկական կոփիսերի դարաշրջանը և Արեոպագոսի զլխավորությունը (V դարի I կեսը)։ «Վողբերգության հայրը»։ Եսքիլեսը և նրա յերկերը։ Պատմական իրականության արտացոլումը նրանց մեջ։ Նրա ստեղծագործության բնույթը։ Առանձին վողբերգությունների վերլուծությունը։ Եսքիլեսի պատերազմի ժամանակաշրջանում (431—404 մեր թվ. առ.)։ Յեվրիպիկեսը և նրա յերկերը։ Նրա աշխարհայցքի և ստեղծագործության բնույթը։ Առանձին վողբերգությունների վերլուծությունը։ «Իսպուլիս», «Մեղես» «Բաքոսի քրմուհիներ», «Իփիկենիան Ակլիդայում» վողբերգությունների վերլուծությունը։

պատմական ու գեղարվեստական նշանակությունը։ Առասպելի իմաստը։ Պայքար Արեոպագոսի համար և «Եվմինիդները»։ Եսքիլեսի գեղարվեստական պրիյունները։ Կապակցված քառերգություն (տետրոլոգիա)։ Արխատուելի տված բնութագիրը՝ դասակարգային գաղափարախոսությունը։ Մարքսի հայացքները։

գ) Սոփոկլես։ Դիմոկրատիայի աճումն Աթենքում V դարի կիսում։ Սոփոկլեսի և Յեվրիպիկեսի ժամանակը։ Պերիկլեսի կառավարությունը։ Շինարարությունը։ Գիտությունը և փիլիսոփայությունը։ Փիլիսոփաները և գիտնականները Աթենքում։ Անարագործությունը, Հիպոկրատությունը։ Սոփոկլեսը ու Սոկրատեսը։ Գեղարվեստակետները—Ֆիդիս և այլ երեսների կամաց գույները։ Եսթետիկական հայացքները։ Գեղարվեստական իդեալը։

Սոփոկլեսը և նրա յերկերը։ Առանձին վողբերգությունների վերլուծությունը։ «Եղիպատրական» և անհատի մեկնաբանությունը։ «Անտիգոնան» և աստվածային ու մարդկային որենքի խնդիրը։ Որեւուեսի որբազի մեկնաբանությունն «Ելեկտրայում» համեմատած այլ վողբերգուների հետ։ Սոփոկլեսի ստեղծագործության բնույթը։ Հարաբերությունը նոր փիլիսոփայական ուսմունքների հետ։ Նրա քաղաքական գերը և զաղափարախոսությունը։ Նրա որբազների դասակարգային եյությունը։ Դրական պրիյունները։ Աղասի քառերգությունը։ Զուգահեռականության պրիյումը։ Կանանց որրագներ։ Արխատուելի բնութագիրը։ Սոփոկլեսի վերաբերմունքը Յեվրիպիկեսին։

դ) Յեգրիպիկես։ Հասարակական տրամադրությունները։ Պելոպոնեսյան պատերազմի ժամանակաշրջանում (431—404 մեր թվ. առ.)։ Յեվրիպիկեսը և նրա յերկերը։ Նրա աշխարհայցքի և ստեղծագործության բնույթը։ Առանձին վողբերգությունների վերլուծությունը։ «Իսպուլիս», «Մեղես» «Բաքոսի քրմուհիներ», «Իփիկենիան Ակլիդայում» վողբերգությունների վերլուծությունը։

Յեվրիպիկեսի վերաբերմունքը գեպի ժամանակակից գիտությունը։ Քաղաքական, հասարակական և կրոնական աշխարհայցքը։ Բանաստեղծական որբազների բնույթը։ Կնոջ գրությունը։ Արխատուելի գնահատականները։ Դրական պրիյունները։ Բանաստեղծի անձնավորության արտացոլումն իր ստեղծագործություններում։ Ժամանակակիցների և հետագա սերունդների վերաբերմունքը գեպի նա։

է) Կատակերգության պատմությունը։ Կոմեդիան Ակտիվայում և Պելոպոնեսում։ Հին ատտիկյան կոմեդիան (V դարի II կեսը և IV դարի սկիզբը) և նրա ընդհանուր ուղղությունը։

Արիստոփանը և նրա յերկերը: Նրա ստեղծագործության բնույթը: «Զիավորներ», «Ամպեր», «Իշամեղուներ», «Գորտեր» և այլն կատակերգությունների վերլուծությունը: Դեմագոգի որբազը: Դաստիարակության հարցը: Դատավորի որբազը: Վերաբերմունքը գիտության, կրօնի հանդեպ: Քաղաքական և գրական հայացքները: Գրական քննադատությունը: Քաղաքական սատիրայի թուլացումը: Միջին կոմեդիայի անկումը: Արիստոփանի ուշ շրջանի ստեղծագործությունների բնութագիրը: Անցումն «միջին» կոմեդիային:

Հասարակական պայմանների փոփոխությունը և «նոր տառիկյան կոմեդիան»: Մենանդր, նրա յերկերը ու նրա տիպերը: Նրա ստեղծագործության բնույթը: Ազգեցությունը հետագա գրողների վրա: Հունական ստորին խավերի (հիզօնոյ) թատրոնը: Միմուներն ու ֆլիակները:

5. Արձակ գրականուրյան զարգացումը

Հետաքրքրությունը դեպի պատմական անցյալը: Լոգոգրաֆները: Հունական պատմագիրները: «Պատմության հայր» Հերոզոար, Թուկիդիեար և պատմական մտքի բարձրագույն զարգացումը («հավիտենական սեփականություն»): Շարադրման դրամատիզմը, որինակ, ժանտախտի նկարագրությունն Աթենքում (II, 47—53): Ճառագույն պատմական իսոսքը (II, 34—46): Փանոփոն: Նրա մեմուարները («Անաբասիս» և «Հիշողություններ Սոկրատեսի մասին»): «Կիրոպեդիա» քաղաքական վեպը: Այդ պատմագիրների պատմական և գեղարվեստական նշանակությունը:

Փիլիսոփայությունը՝ մատերիալիզմ և իդեալիզմ. Դեմոկրիտ և Եպիկուր: Պլատոնի գեղարվեստական նշանակությունը: Արիստոտելը և նրա «Պոետիկան»: Պոետիկայի հետագա վիճակը (Լեսինգ և այլք):

Ճարտասանական արվեստի եյությունն ու ծագումը: Խոսքի պաշտամունքը անտիկ աշխարհում: Ճարտասանության հիմնական սկզբունքները: Լիսիոս: Որբազների տիպիքականությունը: Պատմվածքի վարպետությունը: Իսոկրատ: Ճարտասանական դպրոց: Հրապարակախոսություն: Գեղարվեստական արձակի ստեղծումը: Քաղաքական ուղղությունները IV դարում: Հունական պետություն—քաղաքի ճնշաժամը: Մակեդոնական կուսակցությունը և պայքարն աղատության համար. Դեմոսթենեսը և նրա ճառի

տեխնիկան: «Ֆիլիպպիկներ»: Պսակի դատավարությունը (процесс օ վենե): Ճառի պաթումը: Հունական անկախության անկումը:

6. Հելլենիզմի ժամանակաշրջանի լեկ անտիկ աշխարհի ուժ ժամանակաշրջանների գրք կանուրյունը

Տնտեսական և հասարակական փոփոխությունները Հելլենիզմի ժամանակաշրջանում (III—I դարերը մեր թվ. առ.): Նոր կենացրոնները: Պալատական միջավայրը: Մեծ քաղաքները: Գեղարվեստական և գիտական միտքը այդ քաղաքներում: Գիտնականություն: Երոտիկական լանաստեղծություն: Տիրակալների փառաբանումը: Նոր գրական ժանրեր: Փոքր ձևեր՝ եպիլիաները: Իդիոֆիաները: Զեկ նրբությունը: Ազիանիզմ և ալեքսանդրիզմ: Կաղղիմախ, Թեոկրիտես, Հերոնը: Եպիքական պոեմայի վիճակը: Հոգովոսացի Ապոլոն:

Հունական գրականության ուշ ժամանակաշրջանը: Վեպերը: Ճարտասանություն: Պատմություն: Պլուտարքոսը և նրա «Կենսագործությունները»: Լուկիանոս (Մարքսի գնահատականը նրա մասին): Փիլիսոփայություն: Վերաբերմունքը դեպի Հոռմը: Հունական լեզուն ու գրականությունը Հոռմում: Մարկոս Ավրելիոս: Անցումը դեպի բյուզանդական եպոխան:

II Բ Ա Ժ Ի Ն

ՀՌՈՍՄԵԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. ՆԵՐԱՋՈՒՐՅՈՒՆ

Հոռմի ընդհանուր նշանակությունը, վորպես հունական կուլտուրայի և գրականության հաղորդիչ նոր—յեպրոպական աշխարհին: Հոռմեական գրականության ժամանակաշրջանները: Հոռմի ստրկատիրական հասարակության ընդհանուր բնույթը: Իտալական հիմնական բարբառները: Հույների և ետրուսկների պատմական գերը:

2. ՀՈՌՄԵԱԿԱՆ ԲՆԱԳՈՒՅՆ ՊՈԵԳԻԱՅԻ հիմնական գծերը

Ֆուլլորային տարրեր՝ զրույցներ, ծիսական յերգեր և այլն: Նենին: Ֆասցենիներ: Մատուրա: Մատուրային վոտանավոր: Պերամխոսություն: Հոռմի հելլենացումը և հունական գրական ձևերի փոխանցումը հոռմեական պողիայի մեջ: Այդ ուղղության առաջին բանաստեղծները: Լիվիոս, Անդրոնիկոս Նեվիոս և Ենիկոս: Բանաստեղծների դրությունն ու վերաբերմունքը դեպի իշխող գասակարգը:

3. Ակնարկ հոռմեական դրամայի պատմության մասին

ա) Ընդհանուր տվյալները թատրոնի և գրամայի մասին: Թատերական ներկայացումների կարգը: Հոռմի հասարակության (պահանջման) բնույթը: Դերասանների գրությունը:

Հոռմեական կատակերգությունը: Գոյության հասարակական պայմանները: Կամպանական կատակերգություն: «Ատելանան» և նրա սովորական տիպերը: Հունական կատակերգությունը չոռմում: «Պալմատան» և «Թողարտան»: Հասարակական հակագիր հոսանքների պայքարը: «Պրետեքստատան»:

բ) Պլավակոս: Պլավտիոսը և նրա կատագերգությունները: Նրա ստեղծագործության բնույթը: «Ենեցեզործական կատակերգություն», (Գանձ), «Յերկվորյակներ», «Սնապարծ ռազմիկը» կատակերգությունների վերլուծությունը. Պլավտիոսի կատակերգությունների կառուցվածքը: Տիպերը՝ ժամը, սնապարծ ռազմիկը, պարագիտը, խորամանկ ստրուկը, հայրեր և զավակներ, հետերաններ և այլն: Բուֆֆոնագա: Հոռմեական և հունական ելեմենտները: Լեզուն և բանասողը (ԾԱՀ): Յերաժշտական ելեմենտները:

գ) Տերենտիոս: Տերենտիոսը և նրա կատագերգությունները: «Ենեղայրներ» կատակերգության վերլուծությունը: Տերենտիոսի ստեղծագործության բնույթը: Համեմատություն. Պլավտիոսի հետ: Տիպերը: Նրա կատակերգությունների նախերգանքները, զրական բանավեճը: «Կոնտամինացիան»: Սոցիալական հարցերը նրա կատակերգություններում: Վերաբերմունքը դեպի ազնվականությունը: Հոռմեական կոմեդիայի ազգեցությունը յերպարական նոր կոմեդիայի վրա (Շեքսպիր, Մոլեր, Լեսինգ, Ռուստովսկի և այլք):

4. Գրական ուղղությունները II դարում մեր թվ. առ.

Հունաստանի հպատակեցումը և հունական կրթվածությունը չոռմում: Հին ժամանակների նախանձախնդիրները (Կատոն Մեծը): Սցիփիոն Եմիլիանի խմբակը: Հասարակական պայքարը II դարի վերջում: Հոռմեական պաշտոններական (Ըլյույլօյ) ազնվականության «նորիլիտեսի» գաղափարախոսությունը և Հոռմեական «պրոլետարիատը»: Դասակարգային պայքարի լարումը և գրա արտացոլումը գրականության մեջ: Պերճախոսություն: Գրաքոս յեղբայրներ: Մատիրա—Լուցիլիոս:

5. Հանրապետության վերջի Շահանի գրականությունը

Հանրապետության ճգնաժամը: Ցիցերոնի և Կեմարի ժամանակաշրջանը: Քաղաքական պայքարը և մարտասանական արվեստը՝ Անտոնիոս և Կրասոս: Ցիցերոնի քաղաքական կարյերան: Ցիցերոնը վորպես մարտասան: Նրա զրվածքները մարտասական արվեստի տեսության մասին («Ճարտասանի մասին», «Բրուտոս», «Ճարտասան»): Հունական փիլիսոփայության գաղափարների պրոպագանդան: Ցիցերոնի փիլիսոփայական և քաղաքական զրվածքները, նրա նամակագրությունը բարեկամների հետ: Ցիցերոնի նշանակությունը Ցելիոպայի պատմության կուլտուրայի մեջ:

Հուլիսոս Կեսարը և նրա մեմուարները: Նրա ստեղծագործությունների գեղարվեստական վոճը: Այդ զրվածքների քաղաքական նշանակությունը: Մալյուստիոս և նրա պատմական զրվածքները: Արդիականությունը նրա լուսաբանությամբ: Բարրոնը և նրա զրվածքները:

Ալեքսանդրիզմը Հոռմում: Բանաստեղծանոթերիկները: Կատուլլոս և անձնական զգացմունքի բանաստեղծությունը: Քաղաքական ինպիֆերենտիզմը: Մատերիալիստական փիլիսոփայությունը Հոռմում: Լուկրեցիոսը և նրա պոեմը: Մարքոս Լուկրեցիոսի մասին:

6. Հոռմեական գրականության վուկեղարք

ա) Ընդհանուր բնույթը: Հանրապետության անկման անտեսական և սոցիալական պատճառները: Գյուղացիական և պրոլետարական բանակը: Նոր կարգերի սոցիալական արմատները: Ոգոստոսի «պրինցիպատը» և «հոռմեական խաղաղությունը» Շինարարությունը, գիտությունը, զեղարվեստը և գրականությունը: Գրական խմբակները: Մեկենաս:

բ) Վիրգիլիոս: Վիրգիլիոսը, նրա կյանքն ու յերկերը: «Բուլլիկները» և նրանց հունական որբազները: Արդիականության արձագանքն այդ գործում: «Գեորգիկները» և հողային հարցն իտալիայում: Գաղափարախոսությունը «Ենիական»: Բովանդակության վերլուծությունը: Պոեմի հունակական աղբյուրները: Վերաբերմունքը դեպի Հոմերոսը և ցիլլյան պոեմները: Ապալոն Հոռմուացին և վողբերգուները: Ժամանակակից մոտիվները: Ոգոստոսի ժամանակաշրջանի կուլտուրայի արտացոլումը: Պոեմի վոճը: Ազգեցությունը յեղբայական հետագա շրջանի գրա-

կանության վրա (Դանթե, Տասոս, Կամոհնս, Միլդոն, Վոլտեր, Կլովտոն, Խերասկով և այլն): Պուշկինի վերաբերմունքը դեպի «Ենեականը»:

գ) Հորացիոս: Նրա սոցիալական գրությունը և ստեղծագործությունը: Քաղաքական հայացքները: Վերաբերմունքը դեպի Մեկենասը և Ռզուտոսը: Անցումն եպիկուրիզմից դեպի ստորցիզմը: Արդիականության բնութագիրը: Անձնական արամադրությունները, վերաբերմունքը դեպի բարեկամները և ծանոթները: «Հոռմեական ներբողներ» (ողաներ): Ներբողներ բանաստեղծության նշանակությունը թեմայի մասին: Սատիրաները, ուղերձներ: «Պոետիկան»: Արխատութելի «Պոետիկայի» և Բոււլոյի «Պոետիկայի» համեմատությունը: Նրա ազդեցությունը ավելի հետագա ժամանակների վրա, որինակ Պուշկինի վրա: Հմմտ. հատկապես «Հուշարձանը»: Մարքսը Հորացիոսի մասին:

դ) Ովկիդիոսը և ուրիշները: Ովկիդիոսը և նրա ստեղծագործությունը: Երոտիքական մոտիվները: Ովկիդիոսի վաղ սկզբնաշրջանի գործերը: Մեծ պոեմները՝ «Մետամորֆոզաները», «Ֆաստերը»: Ովկիդիոսի աքսորը և նրա վերջին գործերը: Ովկիդիոսը և հետագա ժամանակաշրջանները՝ Ովկիդիոսը և տրուբադուրները: Ովկիդիոսը և Պուշկինը: Ոգոստոսի ժամանակի մյուս բանաստեղծները՝ Տիրուլլոս և Պրոպերցիոս: Քաղաքացիական մոտիվների թուլացումը: Հետաքրքրություն դեպի անցյալը: Տ. Լիվիոսի պատմությունը:

7. Կայսրության ժամանակաշրջանի գրականությունը

Վաղ Կայսրության գրականությունը—մեր թվականության I դարը: Կայսրության բռնապետական ուժիմը: Կենցաղային վեպ՝ «Սատիրիկոն»: Պետրոնիոս: Նրա հիմնական տիպը: Մենեկայի վողերգությունը և նրա փիլիսոփայական աշխատությունները, Մարցելիոսի եպիգրամները: Պերսիոսի սատիրաները: Լուկիանոսի պողիցիոն հանրապետական պոեզիան: Ճարտասանություն—Կվինտիլիանոս: Բնական գիտությունները.—Պլիսիոս Մեծ:

II դարի (մեր թվարկ.) գրականությունը: Նյութական և գեղարվետական վերելքը Թլարիոսների և Անտոնինների ժամանակաշրջանում: Պլիսիոս Կրտսերը և նրա նամակագրությունը: Գրամատիկական գծերը Տակիտոսի պատմական աշխատություններում: Սվետոնիոս և նրա կենսագրությունը:

Յուվինալի սատիրաները: Միտիքական արամադրությունները: Ապուլիոս և նրա վեպը:

Հոռմեական գրականության վերջն ժամանակաշրջանը—III—V դարերը—Մեր թվարկ: Ավարինոս: Ամմիանոս Մարկելինոս, Ապոլինարիոս, Սիգենիոս, Բուեցիոս և այլք: Ճարտասանության և արհեստականության գերակշռությունը: Հոռմեական իրավունքը: Քրիստոնեական գրականությունը: «Մարտիների հեղափոխությունը»: Անցումն դեպի միջին դարերը:

Ինքնուրության Մշակումը ՀԱՄԱՐ ԱՌԱՋԱՒՐՎՈՒՄ ԵՆ ՀԵՏԵՎՅԱԼ ՏԵՂԵՐԸ

„Илиада”—I, 11—247; II, 211—264; VI, 394—502; XVIII, 478—603, XXII, 188—306, XXIV, 471—571.

„Одиссея”—I, 1—10, 102—324; VIII, 46—92, 487—522; IX, 166—472; XIX, 100—502; XXIII, 1—232.

Эсхил—„Прометей“, „Агаменон“.

Софокл—„Царь Эдип“, „Антигона“,

Эврипид—„Ипполит“, „Медея“.

Аристофан—„Всадники“, „Облака“, „Лягушки“.

Лисий—Речи I и XII.

Демосфен—Речи IX (Третья речь против Филиппа) и XVIII (Речь о Венке).

Фукидид—II, 34—46 (Надгробное слово Перикла), „Горшечная комедия“ („Клад“), „Менехмы“ („Близнецы“).

Теренций—„Братья“.

Лукрций—„О природе“, V, 922—1288.

Катулл—Стихотворения „К Лесбии“, „На смерть воробья“, „Свадьба Пелея и фетиды“, „Коса вероники“, „К Мамурре“.

Виргилий—1 эклога из „Буколик“, „Энеида“. I, 81—155, II, 21—249; VI, 1—89, 522—558, 584—629, VI, 752—892, VIII, 608—731, XII, 687—952.

Гораций—„Оды“: I, 1 (К Меценату), I, 3 (К Виргинию), I, 5 („К Пирре“), I, 8 (К Лидии), п. I, 11 („К Левконое“, I, 14 (Коробль), I, 24 (На смерть квинтилия Вара), п. 3 („К Деллию“), III 7 (К Помнею Кару), II, 10 (К Лицинию), II, 16 (К фуску), II, 20 („Лебедь“), III, 1 („Умеренность“), III, 5 (К Августу),

III, 9 („Примирение“), III, 10 (К Лицинию), III, 30 (Памятник), IV, 5 и 14 (К Августу).

„Эпод“ 7.

Сатиры 1, 5, 1, 6, 11, 6.

„Наука поэзии“.

Овидий—„Метаморфозы“: I, 89—150, „Четыре века“, № I, 313—415, (Девкалион и Пирра), IV, 54—166, (Пирам и Физба), IV, 146—312. (Ниоба), VIII, 183—233 (Дедал и Икар), VIII, 260—546, „Калидонская охота“, VIII, 611—724, (Филимон и Бавкида), X, 1—77, („Орфей и Эвридида“), XI, 416—748, („Цеикс и Гальциона“):

„Фасти“ п. II, 536—852 („Лукреция“, пер. Зелинского, „Баллады-послания“, стр. 306—311). „Скорбные послания“, IV, 10, „Автобиография“, пер. Зелинского, „Баллады-послания“. стр. X—XIV.
Ювенал—Сатира IV.

ИЗВЕСТИЯ О ДРЕВНЕЙ ГРЕЧЕСКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ

Круазе—История греческой литературы, 1915 г.

Зелинский—Древне-греческая литература эпохи независимости (в двух частях) II гр. 1919—1920 г.

Алексеев—Древне-греческие поэты в биографиях и образцах, СПБ, 1896.

Магаффи—История классического периода греческой литературы, 2 тома, 1882—1883.

Церетели—Греческая лирика, образцы, Тифлис, 1927 г.

Баумгартен—Поланд и Вагнер. Эллинистическо-римская культура, пер. под ред. Зелинского, СПБ, 1907 г.

Баумгартен—Поланд и Вагнер. Эллинистическо-римская культура, пер. под ред. Зелинского, СПБ, 1915 г.

Большая Советская Энциклопедия,—под слов. „Греция“, глава „Древне-греческ. литерат.“

Дератани—История древне-римской литературы, М. 1928 г.

Лео—Очерк истории римской литературы, СПБ, 1908 г.

Нахотт—История латинской литературы М. 1914 г.

Бирт—История римской литературы, М. 1913 г.

Алексеев—Древне-римские поэты в биографиях и образцах, СПБ, 1897.

Модестов—Лекции по истории римской литературы, СПБ, 1888 г. с добавлением 1905 г.

Мартини—История римской литературы, ч. I, СПБ, 1912 г.

Малеин—Золотой век римской литературы, 1923 г.

Дератани—Хрестоматия по истории античных литератур. 2 тома, 1935—1936.

Пиотровский—Древне-греческая драма, I ч. 1937 г.

Нагузаский—История римской литературы, 2 тома, 1911—1915 г.

Десмус—Античные мыслители об искусстве, 1937 г.

ПЕРЕВОДЫ

„Иллиада“—Гнедича и Минского.

„Одиссея“—Жуковского.

„Война Мышей и лягушек“—Альтмана, М. 1936 г.

Гомеровы гимны—Вересаева (Соч. т. VIII).

Гесиод—Вересаева (Вересаева, Соч. т. X.).

Лирика древней—собрал Голосовкер, М. 1935 г.

Эллады

Лирические поэты—Вересаев (Соч. т. X.)

Эсхил—Полный пер. Пиотровского, 1937 г. отдельно „Прометей“, пер. Аппельрота, Соловьева, Мережковского, Пиотровского и др. Орестея, пер. Котелева, 1883. „Агамемнон“, пер. Радцига.

Софокл—Полный перевод Зеленского (3 тома). Три трагедии, пер. Нилендера и Шервинского („Академия“). Отдельно: „Царь Эдип“, пер. О. Вейс, 1901, Мережковского и др. 1914. „Антигона“, пер. Водовозова, 1895 г. Мережковского, 1904 г.

Эврипид—Пер. Анненского, 1907, под ред. Зелинского (3 тома) 1916—1921 г.

Отдельно—„Ипполит“, 1904. „Медея“, 1902, пер. Мережковского. „Ипполит“, пер. Шнейдера, 1889.

„Алкестида“ („Альпеста“), пер. Шнейдера, 1890.

Аристофан—Полный пер. А. Пиотровского (2 тома) 1934 г. Отдельно; „Всадники“, пер. Станкевича, 1892. „Осы“, пер. Корнилова, 1900.

Геродот—История, пер. Мищенко, 1888.
 Фукидит—История, пер. Жебелева, 1915 г.
 Ксенефонт— Греческая история, пер. Лурье, 1835 г.
 Сократические сочинения, перев. Соблевского,
 1935 г.
 Лисий—Речи, пер. Соболевского, 1933 г.
 Демосфен—Речи против Филиппа, пер. Мищенко, 1903.
 Политич. речи, пер. С. М. Радцига (печатается).
 Менандр—пер. Церетели, 1936 г.
 Аристотель—„Поэтика“, пер. Новосадского, 1927 г.
 Лукиан—Сочинения, пер. под ред. Богоевского, 2 т.
 1935 г.
 Феокрит—пер. Сиротинина 1891.
 Перонд—Мимиямбы, пер. Церетели, 1929.
 Плавт—пер. Артюшкова (3 тома), 1933—1937 г.
 Теренций—пер. Артюшкова, 1934 г.
 Лукреций—пер. Рачинского, Петровского, 1936 г.
 Катул—пер. Фета, Эгадея, Северского, Пиотровского, 1929 г.
 Цициерон—„Речи“, пер. Зелинского, 1901 г.
 Вергилий—„Энеида“, пер. Квашнина—„Самрина“, 1893 г.
 Шершеневича 1868, Фета, 1888, В. Брюсова—
 1933 г.
 Гораций—Полный пер. Фета. пер. под ред. Петровского,
 „Оды“, пер. Порфирова, 1902, Шатеринкова.
 1935 г. Семенова—Тяншанского и др. 1936.
 Овидий—Метаморфозы, пер. Шервинского, 1937 г. пер.
 Фета. „Баллады-послания“, пер. Зелинского.
 Тибулл—пер. Фета, 1898.
 Пропорций—пер. Фета.
 Ювенал—пер. Адольфа, 1888, Недовича, 1937 г. Фета,
 1885 г.
 Марциал—пер. Фета, 1870.
 Апулей—„Золотой осел“, пер. Кузьмина, 1929 г.
 Петроний—Сатирикон. пер. Ярхо, 1924 г.
 Сенека—Трагедии, пер. Собелева, 1933 г.
 Ю. Цезарь—Ред. Покровского—готовится.

Հաստատված ե ԽՍՀՄ ժկն կից Բար-
 ձրագույն դպրոցի համամիութենական
 կոմիտեի կողմից 28/5—38 թ.

Մ Ր Ա Գ Ի Ր

ԱՐԵՎԱՏԱ-ՅԵՎՐՈՊԱԿԱՆ ՆՈՐ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ

Լեզվի լեզվի գրականության ֆակուլտետի համար
 1-ին ԲԱԺԻՆ.—ՖՐԱՆՍԻԱԿԱՆ 1789 թ. ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆԻՑ
ՄԻՆՉԵՎ ՓԱՐԻԶԻ ԿՈՄՈՒՆԱՆ (1871 թ.)

1. Ֆրանսիական 1789 թ. նեղափոխության դարշագչանի
գրականությունը

Ֆրանսիական գրականությունը հեղափոխության նախորյակին:
 Մեծ լուսավորիչների դերը (Վոլտեր, Դիդրո, Բոմարշե, Ռուսո)
 հեղափոխության նախապատրաստման գործում: Ռուսառոյի ազ-
 գեցությունը հետագա գրականության վրա: Բերնարդեն դե Մեն-
 Պիեր, նրա «Բնության ետյուդները»: Մենախմենտալ իդիլիան
 „Պոլ և Վերգինիայի“ մեջ: Մերսյեն, վորպես հեղափոխական
 գրամատուրգ: Նրա „2440 թիվը“ ուսուպիական վեպը և „Փարի-
 զի պատկերները“ ակնարկների գիրքը: Մետիֆ-դե-լա-Բրեիտոն,
 նրա սոցիալական ուսուպիաները:

Հեղափոխության նախորյակի գրականության մասին համա-
 ռուս ակնարկ (Պարնի, Գրեկուր): Լուվենի կուվրեյի „Կավալեր
 Փորբլազ“ և Շաղերլո դե Լալոյի „Վասանդավոր կապեր“ վեպերը,
 վորպես նախահեղափոխական ֆրանսիայի բարքերի պատկերները:

Անտիկության նոր վերածնությունը և նրա պատմական
 ֆունկցիաները: Հեղափոխական կլասիցիզմը, վորպես հեղափոխու-
 թյան գրաշարժանի հիմնական վոճ: Նրա նախապատրաստումը
 նախահեղափոխական տարիներին (Սորենի և Լեմյերի վողբեր-
 գությունները): Շենյե յեղբայրների ստեղծագործությունը: Անդրե
 Շենեյի „Ուս կոնվենտին“: Մարի-Ֆոզեֆ Շենյեյի հեղափոխա-
 կան գրամաները („Կարլ 9-րդ“, „Կայոս Քրաքոս“, „Ժան Կալմա“
 և այլն) և նրանց կապը Վոլտերի պիեսների հետ:

Հեղափոխական հրապարակախոսությունը (Ռիվարոլ, Մարտի,
 Դյուշեն, Դեմոլիեն): Հետարական արվեստը (Միրարո, Դանտոն,
 Ռոբերտիեր, Մեն-Ժյուատ):

Հեղափոխական թատրոնը: Յակոբինյան պիեսները (Սիլվեն Մարշալ և ուրիշները): Հեղափոխական մասսայական յերգը (Կարմանյուլա: Մարսելող): Հեղափոխության դարաշրջանի գեղարվեստի մյուս բնագավառները (ճարտարապետություն, նկարչություն, յերաժշտություն): Հեղափոխական տոնակատարություններ: Դիրեկտորիայի և նապոլեոնյան կայսրության շրջանի գրականությունը:

Ֆրանսիական հեղափոխությունը և գրական շարժումն Անգլիայում: Վիլյամ Գոդվինը և առաջին սոցիալական վեպերը „Հորրորդ դասի“ մասին (Գոդվինի „Կալեր Վիլյամսը“ և „Ֆլիտվութը“): Մարի Վուտոնկրաֆտի սոցիալական վեպերը:

2. Գերմանական դասական գրականությունը

Լեսինգը և գերմանական լուսավորական գրականությունը: „Շտուրմ ունդ գրանդի“ շարժումը: Այդ շարժման կազմը անգլիական և ֆրանսիական սենտիմենտալիզմի հետ (սուսայիզմ): „Շտուրմ ունդ գրանդը“ և յերրորդ դասի հեղափոխական պայքարը ֆեռուալամիահեծանական հասարակության դեմ: Համանը և ինտուիտիվիզմի վիլիսոփայությունը: Պայքար ընդդեմ լուսավորիչների ուսցիոնալիզմի: „Շտուրմ ունդ գրանդի“ եսթետիկան: „Բնութագրականի“ գաղափարը: Գրական ժառանգության մեկնաբանությունը (Հոմերոս, Շեկսպիր): Ժողովրդական բանաստեղծության վերածնունդը:

Հերդերը վորպես „Շտուրմ ունդ գրանդի“ շարժման ամենանշանավոր տեսաբան: Բնության և քաղաքակրթության ըմբռնումը Հերդերի մոտ: Լուսավորական փիլիսոփայության քննադատությունը: Ուսմունքը լեզվի մասին: Գեղարվեստի պատմագենետիկ ընթանումը: Հերդերը և ժողովրդական բանաստեղծությունը: „Նամակներ Ուսիանի մասին“, „Ժողովրդական յերգեր“: Հերդերը վորպես գրական քննադատ („Ֆրանգեմենտաները“): Հերդերի ելույսցիան կասիցիզմի շրջանում („Գաղափարներ“): Հերդերի համակրանքը ֆրանսիական հեղափոխության նկատմամբ: „Շտուրմ ունդ գրանդի“ գլխավոր ներկայացուցիչները: Կլինգերի գրամաներն ու վեպերը: Լենցի և Վագների լիրիկան և դրամաները: Բյուրգերի ժողովրդական բալագան („Լեոնորա“): Բյուրգերը և Ժուկովսկին:

Գյոթե: „Շտուրմ ունդ գրանդի“ շրջանի ստեղծագործությունը: Եերիտասարդ Գյոթեյի լիրիկան և ժողովրդական բանաստեղծությունը: Ուաները և գրամաների ֆրանգեմենտները

(„Մահմեդը“, „Պրոմեթեյ“ և այլն): „Գյոց ֆոն Բերլիխինգեն“ դրաման և Շեքսպիրի պատմական խրոնիկաները: Այդ պատմական դրամայի խոշոր նշանակությունը վերմանական գրականության հետագա զարգացման համար: Եերիտասարդ Գյոթեյի շեքսպիրականությունը: „Յերիտասարդ Վերթերի տառապանքները“:

„Ֆառատի“ առաջին մտահղացումը („Նախաֆառատ“):

Գյոթեյի եվույսցիան „Շտուրմ ունդ գրանդի“ շրջանից դեպի վայրարյան շրջանի կլասիցիզմը:

Անտիկ գեղարվեստի ըմբռնումն ու մեկնաբանումը: Սպինոզիզմը և բնագիտական հայացքները: Գյոթեյի սեալիզմը: Գյոթեյի ստեղծագործության յերկուական բնույթը: „Գյոթեյի մեջ շարունակ պայքար և տեղի ունենում, հանձարեղ բանաստեղծի, վորին զզվանք եր պատճառում նրան շրջապատող միջավայրի խեղճությունը և Փրանկֆուրտյան պատրիկի զգուշավոր վորդու, կամ վայմարյան գաղտնի խորհրդականի միջև, վորը հարկադրված և տեսնում իրեն հաշտություն կնքելու նրա (հասարակության) հետ և ընտելանալու նրան: Այսպես, Գյոթեն մերթ վիթիսարիորեն մեծ ե, մերթ մանրախնդիր, մերթ ըմբռստ, ծաղրող, աշխարհը արհամարհող հանձար, մերթ զգույշ, ամենքից գոհ նեղ Փիլիստեր“ (Ենգելս, „Ճշմարիտ սոցիալիզմը չափածոյւմ և արձակում“): Գյոթեյի վերաբերմունքը գեպի Փրանսիական հեղափոխությունը („Քաղաքացիական գեներալ“ և „Հերման և Դորոթեյան“): Վերաբերմունքը դեպի գերմանական կլասիկ փիլիսոփայությունը (Կանտ և Հեգել): „Վիլհելմ Մայստեր“ վեպը և գերմանական կլասիկ սեալիզմի պրոբլեմը, սոցիալական ուստուալիան վեպում: Գյոթեն վորպես գերմանական խոշարագույն քնարերգուն: Գերմանական բանաստեղծության—Գյոթեյի սեպորման: „Ֆառատի“ վորպես սեալիստական մոնումենտալ զրվածք: Ժողովրդական լեզվները ֆառատի մասին և նրա մշակումը Գյոթեյի մոտ:

„Ֆառատի“ առաջին մասի տարբերությունը յերկրորդից: Գյոթեյի վերաբերմունքը գեպի բուրժուական կուլտուրան („Ֆառատի“ յերկրորդ մասում):

Շիլերը և նրա „Շտուրմ ունդ գրանդի“ շրջանի ստեղծագործությունը: Շիլերը վորպես բյուրգերական-քաղաքական դրամայի ստեղծագործող („Ավագակներ“, „Խարդավանք և սեր“): Գերմանական միահեծանության կոնկրետ յերեվություների և խոցերի քննադատությունը: Շիլերը և Ռուսոն: Եերիտասարդ Շիլերի եսթետիկական հայացքները—թատրոնը վորպես հեղա-

փոխական հայացքների պլուղագանդայի տրիբունա, գեղարվեստի բարոյախոսական ընույթը: Այսպես կոչված „գաղափարների խոսափող“ գրաման և նրա կապը լուսավորական եսթետիկայի հետ: Շիլլերի եվրոպացիան „Շառլոմ ունդ դրանդից“ գեղի կլասիցիզմը: „Դոն Կարլոս“: Դարձ գեղի անտիկությունը („Հունաստանի աստվածները“) և այդ հնության նոր ըմբռնումը: Վերաբերմունք գեղի գրանսոֆիական հեղափոխությունը („Յերդ զանգի մասին“): Կանտի փիլիսոփայությունը և Շիլլեր-կլասիկի եսթետիկական հայացքները („Նամակներ մարդու եսթետիկական դաստիարակության մասին“): Նրա եսթետիկայի քաղաքական եյությունը (ազատության „Թագավորության“ ստեղծումը „Եսթետիկական իլյուզիայի թագավորության“ միջոցով) և Շիլլերի աելլը եսթետիկայի պատմության մեջ: „Վալենշտայն“ տրիլոգիան և ռեալիզմը Շիլլերի պատմական դրամաներում: Շիլլերի փիլիսոփայական բանաստեղծությունները և բալլաները: „Վիլհելմ Տելլ“ դրաման: Ազատության պաֆոսը և „որինական“, „բարոյական“ ազատազրումը բանությունից: Շիլլերի հուսախարությունը իրականության եսթետիկական քննադատությունից: Շիլլերի ստեղծագործական մեթոդի հետ կապված պրոբլեմները և նրանց մեկնաբանությունը Լասսալի, Մարքսի և Ենգելսի մոտ: „Ինքնըստինքյան դու այն ժամանակ պետք ե ամելի շեքսպիրականացնելիք, մինչեռ այժմ յես շիլլերականությունը, անհատներին ժամանակի վոզու պարզ խոսափողներ դարձնելը, համարում եմ քո ամենախոշոր թերությունը“ (Մարքսը Լասսալին, 19 ապրիլի 1859 թ.):

Ժան-Պոլ Ռիխտերը և գերմանական կլասիցիզմը: Հյուլելինը վորակես կլասիցիզմից գեղի ոռմանտիզմը փոխանցման դարաշրջանի հեղինակ:

Ա) Գեղարվեստական Տեսակը

1. Գ ե տ է — „Փայստ“ (առաջին մասը թարգմանված և հայեն), „Գեց ֆոն Բերլիխինգեն“, „Վերթեր“*), „Պիրիկ“:
2. Շ ի լ լ ե ր — „Ավագակներ“, „Խարդավանք և սեր“, „Դոն Կարլոս“, „Վիլհելմ Տելլ“, „Բալլադы“.

Բ) Գեղարվեստական գրականություն

1. Ե ն դ ե լ ս — „Դյութեյի մասին“ (Մարքսը և Ենգելսը արվեստի մասին):

*) Հայերեն նշված գործերի թարգմանությունը հայերեն կա—Ծ. Թ.

2. Մ ե ր ի ն գ — „Լիտերատուրո - կրիտիկական ստուգական աշխատանքները“ 1934 թ. (Շիլլերի մասին հոդվածները):
3. „Մ ա ր ք ս ը և Ենգելսը արվեստի մասին“: (Մարքսի և Ենգելսի նամակները Լասսալին):

3. Ո ս մ ա ն ս ի զ մ

Ռեստավրացիայի գարաշրջանի գրականության ընդհանուր բնութագիրը: Ռոմանտիզմի գարգացման տարրեր ետապներն ու ձանապարհները: Ռոմանատիզմը վորակես առաջին ռեալացիան ընդդեմ ֆրանսիական հեղափոխության և նրա հետ կապված լուսավորչության (Մարքս): 18-րդ դարի լուսավորության իդեալների հուսախարությունը: Հետազիմական ոռմանտիզմի ընութեազերը Մարքսի և Ենգելսի մոտ: Հետազիմական ոռմանտիզմը և նրա պայքարը ռեստավրացիայի համար:

Ռոմանտիզմի պատմական գերը՝ ստեղծվող բուրժուական հասարակության քննադատության խնդրում: Իդեալի և ռեալի իրականության միջև յեղած անջափածության ցուցադրումը:

Լուսավորիչների գրական իդեալների հակապատմականության և յերազային բնույթի ցուցադրումը:

Բայց 18-րդ դարի պասկավերծ արված իլյուզիաների փոխարեն ոռմանտիզմն առաջադրեց նոր իլյուզիաներ, վորոնք ընդունել ենին բուրժուազին տարրեր ձևեր, իսկ բուրժուական հասարակության քննադատությունը տարվում է անցյալի տեսակետից, հետազիմական դիրքերից: Ռոմանտիզմների պայքարն ընդգետ ուցինալիզմի և կլասիկական կանոնների ռեկլամենտացիայի պկեպիայի մեջ, զգացմունքի, կրոնի և ֆանտաստիկայի առաջնությունը, ստեղծագործական հանճարի լիովին „անկախության“ առաջադրումը, հակառակ բոլոր կանոնների: 17-րդ դարի կլասիցիզմի և 18-րդ դարի լուսավորիչներին հատուկ նորմատիվացիոնալիզմը կանոնների վերացական իդեալականացման և տիպիկանացման կործանումը: Հեղափոխական-դեմոկրատական ոռմանտիզմը և նրա կապը լուսավորության ձախ հոսանքների, 18-րդ դարի հուսանիզմի և ֆրանսիական հեղափոխության գաղափարների հետ: Ռոմանտիզմի տարրեր զբակորումը տարրեր յերկրներում:

Ա) Ռոմանտիզմը Գերմանիայում

Վաղ ոռմանտիզական (1792—1800) շարժումը, այդ շարժման կապը գերմանական կլասիկ փիլիսոփայության (հատկապես

Ֆիխտեյի և Շելինգի) և Փրանսիական հեղափոխության զաղացարների հետ (Շլեզել յեղբայրները և „Յենայի ռոմանատիկները“): Գեղարվեստի ռոմանատիկական տեսությունը: Դուալիզմը, տեսության և պրակտիկայի, գաղափարի և իրականության անջատվածությունը: „Ռոմանատիկական իրոնիայի“ դերն ու „իրոնիայի“ ըմբռնումը Ֆ. Շլեզելի մոտ: Սատիրան ֆիլիսոփրության նկատմամբ (Շլեզել, Թիկ): Որիենտացիան դեպի անտիկ գեղարվեստը (մինչև 1798 թ.): Գերմանական ռոմանատիկների „ունիվերսալ պոեզիան“, „բարձր իդեալի“ վորոնումը ալեքորիաներում ու սիմվոլներում (նոր դիցարանություն): „Աթենեյ“ հանդեսը և Ֆրիդրիխ Շլեզելի „Ֆրազմենտները“:

Սուր դիմերենցիան ռոմանատիկների շարքերում կապված Գերմանիայի ռեակցիոն ուժերի հավաքագրման հետ՝ պայքարելու համար հեղափոխության դեմ: Հետադիմական ռոմանատիկական ճակատի առաջացումը Գերմանիայում: (Աղամ Մյուլլեր, Եյխենդորֆ, Ֆուլկե և այլն): Պայքար ընդգեմ լիբերալիզմի, բուրժուական հասարակության և բնական իրավունքի տեսության, պայքար մինչկապիտալիստական հարաբերությունների վերականգնման համար (միջնադարի իդեալականացումը): Վաղ շրջանի ռոմանատիկներից շատերի անցումը ռեակցիայի շարքերը (Շլեզել, Գերես, Վելներ և այլն): Նովալիսի „Քրիստոնեյությունը և Յեվրոպան“ վորպես հետադիմական ռոմանատիկմի մանիֆեստ: Դասային պետության տեսությունը:

Լիբերական սուրբեկտիվ տրամադրությունների, մենակության ռոմանատիկական պոեզիան, վեպի տեսությունը—լիուսավումն իրականից, կապը հանդերձյալ կյանքի, մետաֆիզիկայի հետ, իրականության յերեվույթները միայն խորհրդանիշներ համարելը (Նովալիսի „Հենրիխ ֆոն Ռիթերդինգեն“): Թախիծը, վիշտը, յերազանքը, վեպի կոմպոզիցիայի ծվենակաղմ ընույթը, գույների գերը, պեյզաժը (անտառային լուսթյունը, լուսնի գուշատ գիշերները, արեկի մայրամուտը), անրջանքը վերածվում է յերագիր, պատմվածքը՝ հեքիաթը, հեքիաթը՝ տեսիլքի (Բրենտանո, Ֆուլկե): Հետադիմական ռոմանատիկների „ճակատագրի վողբերգությունը“ (Վելներ): Հենրիխ Կլայստը՝ և ռոմանատիկական դրաման: Ռոմանատիկական նովելան (Կլայստ, Բրենտանո, Արնիմ և այլն):

Ժողովրդական բանաստեղծության վերածնունդը (Բրենտանոյի և Արնիմի „Յերեխայի հրաշալի յեղերափողը“):

Ժողովրդայնության ըմբռնումը գերմանական ռոմանտիկարի մոտ:

Ե. Թ. Ա. Հ. Փ. մ. ա. ն: Նրա ստեղծագործության յերկալան ընույթը: Ազնվականության և ֆիլիսոփրականության քննադաշտությունը (անհետելողական) և փախուստը գեպի ֆանտաստիկան և միստիկան: Հոփմանի ռոմանատիկմը, վորպես յուրահատուկվերնաշնչային աշխարհ, կառուցված վորպես իրականության շարունակությունը՝ ֆանտաստիկական պլանում: Հոփմանի ռեալիզմի բնութագիրը: Յերկվորյակի պատկերը („Սատանայի եկեղեցը“: „Յերկվորյակ“) և վողբերգական վախճանին մատնված ենտուզիաստի պատկերը („Կրեյսլերիանան“): Կապիտալիզմը գեղարվեստին թշնամական լինելու պատկերումը: „Կատու մուրը“ վորպես ֆեոդալաբյուրոկրատիկ պետության և ֆիլիսոփրականության քննադաշտություն: Հոփմանի հումանիստական իդեալը: Հոփմանի ազգեցությունը քրանսիական, ամերիկական և ռուսական գրականության վրա:

Գերմանական ուշ շրջանի ռոմանատիկմը: Շվաբական դպրոցը: Ուլանդը և Շամիսոն: Գերմանական ռոմանատիկմի գրական ժառանգությունը:

Բ) Ռոմանիզմին Անզիայում

Անզիական ռոմանատիկմի զարգացման առաջին շրջանը: Գոթական կամ „զարնուրանքի վեպի“ ծագումը: Գրեյի գերեզմանական լիբերալիստիկան: Գրական նմանացումները: Մակֆերաոնի „Ոսսիանը“: Գերսիի ժողովրդական յերգերի ժողովածուն և Զատիթերոնի պոեմները:

„Ոսյանական“ պոեզիայի ազգեցությունը յեվրոպական գրականության վրա:

Վալտեր Սկոտը վորպես պատմական վեպի հիմնագիր: Սկոտի ռոմանատիկական պոեմները („Մարմիոն“ և այլն): Պատմական վեպերը („Վելերլեյ“, „Այլենգոն“ և այլն): Վ. Սկոտի Վեպերի ռեալիզմը: Սկոտը և Բալգակը, Պուշկինը և ռուսական գրականությունը:

Բայրոն: Նրա ռոմանատիկմի հեղափոխական-դեմոկրատական ընույթը: Պայքար ֆեոդալիզմի իդեալականացման և վերականգնման ամեն մի փորձի գեմ: Իսդիվիդուալիզմը և մենությունը ստեղծագործության առաջին շրջանում: Բայրոնի կապը դեմոկրատական և ազգային պատագրական շարժման հետ: Ստեղծագործության վաղ շրջանը: („Արևելյան պոեմաները“):

Բայրոնի լիբուեպիքական պոեման և յելլոպական ռոմանտիզմը: Բայրոնի գնահատականը նապոլեոնի մասին: „Շիլիոնի կալանավորը“, „Կայեն“, „Մանֆրեդ“: Պայքար սրբազն դաշինքի դեմ: Մասնակցությունն իտալիայի և Հունաստանի ժողովուրդների աղատազրական պայքարին: Բայրոնի անցումը գեղի ունակումը՝ կյանքի վերջում („Դոն Ռուան“): Բայրոնը վորպես անգլիական գրականության խոշորագույն քնարերգուն: Բայրոնը, Պուշկինը և Լեռմոնտովը:

Սոուտի, Կոլբիջ, Վորդսվորտ („Էճաշխարհի գլորոցը“): Սոուտիի և Կոլբիջի վաղ հեղափոխական զրամաները: Վ. Գոլվինի ուսուափական կոմունիզմի զարափարների և Փրանսիական հեղափոխության գեղքերի ազգեցությունը Սոուտիի, Կոլբիջի և Փրանսիական հեղափոխության գեղքերի ազգեցությունը Սոուտիի, Կոլբիջի և Վորդսվորտի ստեղծագործության վրա: Սոուտիի և Կոլբիջի հաշտությունը սեակցիայի հետ: Շելլիի ռոմանտիզմի հեղափոխական բնույթը: Կապիտալիզմի և շահագործման քննադատությունը („Թագուհի Մար“): Շելլիի աթեհիզմը: „Խոլամի ապստամբությունը“ և „Ազատազրված Պրոմեթեոսը“ պետմերը: Բնույթյան ըմբռնումը և ուսուպիական սոցիալիզմը: Շելլին, վորպես համաշխարհային գրականության խոշորագույն քնարերգուներից մեկը: Նրա ստեղծագործության հեղափոխական գեմուկրատական բնույթը: Նրա ստեղծագործությունների ոպտագործումը հետագա հեղափոխական գրականության կողմից: Մարքը և Ենգելսը Բայրոնի և Շելլիի մասին:

Գ) Ռոմանտիզմը Ֆրանսիայում

Ֆրանսիական վաղ ռոմանտիզմը, ռոմանտիզմն եկոնոմիկայում, քաղաքականության մեջ, փիլիսոփայության, պատմագրության, կրոնի, զրականության մեջ: Պայքար սեստավրացիայի համար (Դե-Մեստր, Շատորերիան): Բանավեճ Մաղամ Դե Ստալ և Շատորերիանի միջև: Շատորերիանի եսթերիքական և քաղաքական հայացքները: „Քրիստոնեյության հանճարը“: Ֆրանսիական ռոմանտիզմական վեպը: Դժգույնությունը, մենությունը, կոտրապողությունը: Շաքտասի և Աթալայի պատկերները („Աթալա“) վորպես անտի-ռեալիստական ստեղծագործության նմուշներ (ամենաանհավանական սիտուացիաներ, խարակտերների կեղծիքը, տիպիկականի բացակայությունը): Ունեն վորպես „ավելորդ մարդու“ պատկեր („Ռենե“): Քրվածքի կոմպոզիցիայի հատվածային բնույթը, արամարանական հետևողականության

բացակայությունը: „Կեղծ խորությունը, բյուզանդական չափազանցումները, սեթևեթանքը զգացմունքների հետ, խայտաբղետ քամելիոնությունը, թատերականությունը, ճողովաբանությունը, փլունությունը“ Շատորերիանի ստեղծագործություններում, վոր „18-րդ դարի ազնվական սկզբանիցիզմը և վուտերականությունը կապում են 19-րդ դարի սենատիմենտալիզմի և ռոմանտիզմի հետ“ (Մարքս):

Ալֆրեդ Դե-Վինյի: Նրա „անիծված ցեղի“ մոտիվը: Հպարտ մահվան պաշտամունքը: Անցյալը լրված պաշտպանողների իդեալականացումը, գեմուկրատիայի քննադատությունը, անցումը դեպի մենության՝ չուլիսյան մօնարքիայի գարաշաշանում: „Սեն-Մարը“ ռոմանտիկական պատմական վեպ: Դրա տարբերությունը վալտեր Սկոտի վեպերից: Վինյին վորպես խոշոր քնարերգու: Հետազումական ռոմանտիկական ստեղծագործությունը: Ա. Դե-Մյուսյեյի „Ժամանակի վորդու խոստովանությունը“: Մյուսյեյի ստեղծագործության եվոլյուցիան Հուլիսյան մոնարքիայի գարշաշանում:

Վիկտոր Հյուգոն և Փրանսիական գեմուկրատական ռոմանտիզմը: Հյուգոն „ռոմանտիկական դպրոցի“ պարագլուխ ֆրանսիայում: Պայքար կլասիցիստների սիեմատիզմի գեմ, պայքար բանաստեղծի անկախության և իրականության ճշմարիտ նկարագրության համար: Ճշմարտության ռոմանտիկական ըմբռնումը, վորպես պատմության ճշմարտություն՝ բազմապատկած բանաստեղծի սուրբեկտիվ ճշմարտությամբ: Հյուգոյի ռոմանտիզմի հինգ սկզբունքները („Կրոմ'վելի“ առաջաբանը 1827 թ.):

Ռոմանտիկական դրամայի տեսությունը Հյուգոյի մոտ: Անհատականի և տիպիկականի ըմբռնումը: Ռեալիզմը և ռոմանտիզմը, տիպիկականացումը և անհատականացումն ըստ Հյուգոյի ընթանման („Գան Խոլանդացի“): Անցյալի նկատմամբ ունեցած վերաբերմունքի յուրահատուկ բնույթը Հյուգոյի մոտ („Եռնանի“, „Շյույի Բլազ“, „Փարիզի աստվածամոր տաճարը“): Հյուգոյի Ռիբիկան և նրա գերը քրանսիական 19-րդ դարի բանաստեղծության զարգացման մեջ:

Ֆրանսիական բուրժուական գեմուկրատիայի զարգացումը 1820—70 թ.թ. և Հյուգոյի եվոլյուցիան: „Գլխասիրտ հանրապետության“ հակագրությունը „հին կարգերներ“ և 1793 թ. հեղատության սիտուացիանը հակագրությունը „93 թիվը“ վեպում: „Թշվառներ“ վեպը և Հյուգոյի հումանիզմի առանձնահատկությունները: Հյուգոն և 1871 թ. Կոմունան:

Ժողովը Սանդղը և կանանց հարցը քրանսիական գրականության մեջ („Կնդիանան“ և „Ժակը“): Ժողով Սանդի սոցիալական վեպը („Պարոն Անտուանի մեղքը“, „Անջիբոյի ջաղացպանը և այլն):

Ե. Սյուլի „Փարիզի գաղտնիքները“ և սոցիալական հարցելուծումը լիբերալ բուրժուական տեսակետից: „Փարիզի գաղտնիքների“ քննադատությունը և վերլուծությունը Մարքսի և Ենգելսի կողմից („Սուրբ ընտանիքում“):

Ալեքսանդր Դյումա („Յերեք հրացանավորներ“): Ֆրանսիական գրականությունը Հուլիսյան միապետության դարաշրջանում (Եժեն Ալբիր և Նրա պիեսները):

4. Հյուսիս-ամերիկյան գրականությունը 19-րդ դարի առաջին կեսում

Ամերիկյան պատերազմը անկախության համար 18-րդ դարվագին և այդ շրջանի հեղափոխական գրականությունը: Ֆրանկլինի գրական-հրապարակախոսական գործունեյությունը և Նրա նշանակությունը ամերիկական գրականության հետագա զարգացման համար: Ֆրանկլինի „Խնքնակենսագրությունը“, քաղաքացիական ցայտուն պաֆոսը, պատմելու պարզությունը, հիմնայի հումորը: „Առողջ մտքի“ փիլիսոփայությունը: Ամերիկական գրականությունը 19-րդ դարի սկզբին: Ամերիկական ոռմանտիզմի յուրահատուկ գծերը, տարբերությունը յելլոյական ոռմանտիզմից:

Վաշինգտոն Իրվինգը և Վալտեր Սկոտի ազգեցությունը: Իրվինգի „Ոչերկների զիրքը“, ամերիկյան պրերիաների նկարագրությունը, հին լեգենդների և հնդկական ֆոլկորի մշակումը: Պատմական վեպերն Իսպանիայի մասին:

Զեմու Ֆենիմոր Կուպերի, վորպես գաֆան ու արկածախնդրական կյանքի յերգչի՝ ստեղծագործությունը: „Լրտես“ պատմական վեպը, վեպերի սերիան հնդիկների մասին („Կաշի գուլպա“): Նրա վեպերի կոմպոզիցիայի վերլուծությունը (արկածների մեխանիզմը, պատմելու և հետապնդելու գրամատիզմը): Կուպերը վորպես մանկական գրող: Մ. Գորկին Կուպերի մասին:

Եղիսաբեթ Պոն այդ ժամանակի ամերիկյան խոշորագույն գրող: Նրա պամփածքների յերեք ցիկլը—1) դիտական-ֆանտաստիկական, 2) Դետեկտիվային և 3) „Մղավանշային ու ահավոր“: Պոն վորպես յերազողուումանտիկ, միստիկ և միաժամանակ գիտությունը և տեխնիկան փառարանող: Տեխնիկական ֆանտաստի-

կան կրում և զուտ քանակական բնույթ: Նովելլայի գիտության նման լինելը, տեխնիկական պաֆոսի բացակայությունն այդ ժամանակում („Ս. Պիմի պատվածը“): Ե. Պոյի ստեղծագործության յերկությունը: „Մղավանշների և սարսափների“ պատմվածքները („Կարմիր մահվան դիմակը“, „Մուտքը գեղի Մալտրիմը“, „Վաղաժամ թաղում“ և այլն): Հոփմանի ազգեթյունը Ե. Պոյի վրա: Ե. Պոյի ազգեցությունը Մետերլինկի, Բողլերի և „գարավերջի“ գեկաղենա հեղինակների վրա:

ԳԵՂԱՐԿԵՆՏԱԿԱՆ ՏԵՔՈՒԵՐ

1. Վալտեր Սկոտ—„Այվենգո“.
2. Բայրոն—„Զայլդ Հարուլտ“, „Ծովահենը“, „Կայենը“ կամ „Մանֆրեդը“, „Լիրիկա“, „Դօն Ժյան“. (առաջին յերկու յերկը հայերեն թարգմանված կա):
3. Շելլի—„Օսвобожденный Прометей“, „Лирика“.
4. Գօֆման—„Կրօշկա Цահես“, „Պովելիչ բլոխ“, „Յօլոտой горшок“, „Записки кота Мура“ (2 վեպ ըստ ընտրության):
5. Հյուլո—„Եռնանի“, „Փարիզի աստվածամոր տաճարը“, „93 թիվը“, „Թշվառներ“:
6. „Նемецкая романтическая повесть“, изд. „Академия“, 1935 г. (2 հատոր), վոչ պարտադիր:

Քննադատական գրականություն (պարտադիր չե)

1. Մ. Ի. Ռոզանով—„История английской литературы XIX в.“, М. 1928 г.
2. Պ. Լաֆարգ—„Легенда о Гюго“ (Собр. соч. т. III).

5. 1830—40 թ. Հեղափսական պոեզիան

- Ա) 1830—40 թ. հեղափսական պոեզիան ֆրանսիայում Հուլիսյան հեղափոխությունը ֆրանսիայում: Փինանսական ոլիգարխիայի հաղթանակը: Դեմոկրատական ոպողիցիան, բանվորական ապստամբությունները:
- Բերանժե-կրքոտ, հեղափոխական ~ դեմոկրատական բանաստեղծ: Բերանժեյի մասսայական-քաղաքական յերգի գերը:
- Սատիրա Հուլիսյան միապետության նկատմամբ: Ֆրանսիական առաջին բանվորական յերգիչները: 48 թվի հեղափոխությունը ֆրանսիայում և Պիեր Դյուպոնի յերգերը: Ե. Պոտյույի

Փարիզի կոմունայի ապագայ յերգչի և „Ինտերնացիոնալի“ հեղինակի՝ ստեղծագործական ուղին:

Բ) 1830—40 թ.թ. նեղափոխական պոեզիան Անգլիայում

Հեղափոխական պոեզիան, Թոմմա Հուդի „Շապկի յերգը“, „Հառաչանքների կամուրջը“, Ե. Բրաունինդի „Մանուկների լացը“ և այլն: Չարտիստական շարժումը վորպես „առաջին, լայն, իրավես մասսայական, քաղաքականապես ձևակերպված, պրոլետարիական-հեղափոխական շարժում“ (Լենին): Երենեղեր Ելիոտը „Հացի որենքների“ բանաստեղծ: Պրոլետարիատի նկարագրությունը „Անգլիական բանվորի ընտանիքը“ բանաստեղծության մեջ: Չարտիստական մասսայական պոեզիան: Երնատ Զոնսը վորպես չարտիզմի ամենահեղափոխական և ամենաստաղանդավոր բանաստեղծը („Չարտիստական յերգեր“, „Կալանավորապրուկներին“, „Հնձվորներ“):

Գ) 1830—40 թ.թ. նեղափոխական պոեզիան Գերմանիայում

Հուլիսյան հեղափոխությունը և նրա արձագանքները Գերմանիայում: „Յերիտասարդ Գերմանիան“: Լյուդվիգ Բյուրնե („Նամակներ Փարիզից“): Կարլ Գուցկով („Ռոբիել Ակոստա“):

Յերիտասարդ Հայնեյի ստեղծագործությունը, նրա ստեղծագործության զարգացման շրջանները: Ռոմանտիզմը „Յերգերի գրում“ և պայքար ռոմանտիզմի գեմ (հակադրություններ, նշանագոր „վերջագործություն“). պայքարն ընդդեմ ազնվականության, յեկեղեցու, ֆիլիսոփերության: „Ճամպորդական պատկերներ“: „Յերգերի գրքի“ բանաստեղծական ձեփ վերլուծությունը — չափի և հանգի ռեֆորմը Հայնեյի լիրիկայի մեջ: Ժողովրդական յերգը, այդ յերգի մոտիվները և ձեզ Հայնեյի լիրիկայում: Հայնեն, հեղելյան փիլիսոփայությունը, Փրանսիական հեղափոխությունը և Սեն-Սիմոնը: Հայնեն 1830—40 թ.թ. հեղափոխական դեմքրատիայի ամենասառաջավոր բանաստեղծ: Անթիկության և հասարակական զարգացման պրոցեսի ըմբռնումը Հայնեյի մոտ: Գեղարվեստի գերը նրա աշխարհայացքում և „ազատ ներդաշնականատի“ իրեալը, բուրժուազիայի և պրոլետարիատի պատմական գերի ըմբռնումը: Հայնեն և Բյուրնեն: Հայնեն և Գերմանական 1848 թ. հեղափոխությունը: Հայնեն „մահճակալի շիրիմում“: Դարձ գեպի ռոմանտիկական մոտիվները („Ռոմանաներու“) և սլիքիտուալիզմը: Հայնեն և կոմունիզմը: 1840 թիվը, վորպես գերմանական բուրժուազիայի քաղաքական շարժման սկիզբ:

Հերվեզի „Կենդանի մարդու յերգերը“: Այդ բանաստեղծությունների բոցավառող պաֆուսը և քաղաքական սրությունը (լոգունականմանությունը): Գերմանական քաղաքական պոեզիայի ծաղկումը 1840—48 թ.թ.: Վիճաբանություն Հերվեզի և Ֆրեյլիգրատի միջև՝ պոեզիայի կուսակցականության մասին: 1844 թիվը, վորպես գերմանական պրոլետարիատի դասակարգային շարժման սկիզբ:

Սիլեզյան ջուհակների ապստամբությունը: Գերմանական մանր բուրժուական („Ճշմարիտ“) սոցիալիզմը և „Խեղճ մարդու“ մեշանական պոեզիան: Այդ պոեզիայի քննադատությունն Ենգելսի մոտ: „Ճշմարիտ սոցիալիզմն իր անորոշությամբ հնարավորություն չի տալիս կապակցելու առանձին փաստերը, վորոնց մասին պետք ե պատմել ընդհանուր պայմանների հետ, վորով կողներ այդ փաստերի շնորհիվ դրսեվորել այն, ինչ ուշագրավ և կարևոր ե նրանց մեջ“ (Ենգելս — „Ճշմարիտ սոցիալիզմը չափածոյւմ և արձակում“):

Մարքսիզմը, կոմունիստների Միության կազմակերպումը: Հայնեյի, Ֆրեյլիգրատի, Հերվեզի զարգացման ճնշաժամբ: Մարքսի և Ենգելսի գերն այդ հեղինակների վերադաստիարակության գործում (Հայնեյի „Գերմանիան“ և Ժամանակակից բանաստեղծությունները): Ֆրեյլիգրատի մոտեցումը պրոլետարիատին (1846 թ.):

— Կոմունիստ բանաստեղծները (Գեորգ Վեերտ): Մարքսի խոռումը Հերվեզից: Գերմանական 48—49 թ.թ. հեղափոխության պոեզիան: Հեղափոխության պաֆուս (Ֆրեյլիգրատ), սատիրա հեղափոխության թշնամիների մասին (Վեերտ և Հայնե): Ֆրեյլիգրատի գարգացումը 1848 թ. հեղափոխությունից հետո:

ԳԵՂԱՐԿԵՍԱԿԱՆ ՏԵՔՍՏԵՐ

1. Բերանժե — „Պесни“ (Ըստ ընտրության):

2. Գեյնե — „Յերգերի գիրքը“, „Путешествие на Гард“, „Германия“, „Современные стихотворения“.

ՔՆՆԱԴԱՍԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ (ՊԱՐՏԱՒՐ ՁԵ)

1. Մերինգ — „Литературно-критические статьи“, М. 1934 г. (Հողվածներ Հայնեյի մասին):

2. Ф. Шиллер — „Очерки по истории немецкой революционной поэзии XIX в.“ М. 1933 г.

3. Евг. Книпович — „Гейне как политический лирик“
М. 1933 г.

4. Ф. Шиллер — „Очерки по истории чартистской поэзии“. 1933 г.

5. Ф. Шиллер — „Поэзия германской революции 1848 г.“
М. 1933 г.

6. Ю. Данилин — „Поэзия Июльской революции“, М. 1935 г.

6. 1830—40 рифмованые стихи в духе пушкинских

19-го века рифмованые стихи в духе пушкинских
20-х годов: Некоторые из них были написаны в 1830—40 годах, а некоторые в 1840—50-х годах. Всего в книге представлено 15 стихотворений. Каждое из них имеет свою тему и характеризует определенную эпоху в истории России. Например, стихотворение «Время» описывает быт и условия жизни людей в то время, когда Россия находилась в состоянии гражданской войны и иностранной интервенции. Другое стихотворение «Любовь» выражает чувства любви и страсти, которые были распространены в обществе того времени. Третье стихотворение «Смерть» выражает мысли о смерти и кончине, а четвертое «Богатство» — о богатстве и бедности. Пятое стихотворение «Надежда» выражает надежду на лучшее будущее. Шестое стихотворение «Счастье» выражает счастье и радость. Седьмое стихотворение «Дружба» выражает дружбу и взаимопонимание между людьми. Восьмое стихотворение «Справедливость» выражает идеал справедливости и правосудия. Девятое стихотворение «Благодарность» выражает благодарность за поддержку и помощь. Десятое стихотворение «Скорбь» выражает скорбь и горе. Одиннадцатое стихотворение «Любовь к родине» выражает любовь и преданность родине. Двенадцатое стихотворение «Слава» выражает славу и величие. Тринадцатое стихотворение «Счастье в семье» выражает счастье и радость в семье. Четырнадцатое стихотворение «Справедливость перед законом» выражает идеал справедливости перед законом. Пятнадцатое стихотворение «Благодарность перед родителями» выражает благодарность перед родителями.

Б) Французская литература 1830—40 рифмованые стихи в духе пушкинских

Установлено, что французская литература 1830—40 годов имеет схожие темы и характерные особенности, чем русская литература того же периода. Одним из основных тем является описание быта и условий жизни людей в то время, когда Франция находилась в состоянии гражданской войны и иностранной интервенции. Другая тема — это выражение чувств любви и страсти, которые были распространены в обществе того времени. Третья тема — это выражение мыслей о смерти и кончине, а четвертая — о богатстве и бедности. Пятое тема — это выражение надежды на лучшее будущее. Шестая тема — это выражение счастья и радости. Седьмая тема — это выражение дружбы и взаимопонимания между людьми. Восьмая тема — это выражение справедливости и правосудия. Девятая тема — это выражение благодарности за поддержку и помощь. Десятая тема — это выражение скорби и горя. Одиннадцатая тема — это выражение любви и преданности родине. Двенадцатая тема — это выражение славы и величия. Тринадцатая тема — это выражение счастья и радости в семье. Четырнадцатая тема — это выражение справедливости перед законом. Пятнадцатая тема — это выражение благодарности перед родителями.

Приемлемы ли эти темы для изучения в школе? Да, они являются важными темами, которые помогают лучше понять историю и культуру Франции того времени. Они также способствуют развитию навыков анализа и критического мышления у учащихся.

Установлено, что французская литература 1830—40 годов имеет схожие темы и характерные особенности, чем русская литература того же периода. Одним из основных тем является описание быта и условий жизни людей в то время, когда Франция находилась в состоянии гражданской войны и иностранной интервенции. Другая тема — это выражение чувств любви и страсти, которые были распространены в обществе того времени. Третья тема — это выражение мыслей о смерти и кончине, а четвертая — о богатстве и бедности. Пятое тема — это выражение надежды на лучшее будущее. Шестая тема — это выражение счастья и радости. Седьмая тема — это выражение дружбы и взаимопонимания между людьми. Восьмая тема — это выражение справедливости и правосудия. Девятая тема — это выражение благодарности за поддержку и помощь. Десятая тема — это выражение скорби и горя. Одиннадцатая тема — это выражение любви и преданности родине. Двенадцатая тема — это выражение славы и величия. Тринадцатая тема — это выражение счастья и радости в семье. Четырнадцатая тема — это выражение справедливости перед законом. Пятнадцатая тема — это выражение благодарности перед родителями.

Большинство из этих тем являются важными темами, которые помогают лучше понять историю и культуру Франции того времени. Они также способствуют развитию навыков анализа и критического мышления у учащихся.

վորքան այդ հնարավոր եր, վերականգնում եր ֆրանսիական հին քաղաքականության դրոշը՝ (Ենգելսի նամակը Հարկնեսին 1888 թ. ապրիլի սկզբը):

Բ) Անգլիական 1830—40 թվականների ռեալիզմը

Դիկենս աս: Անգլիական 19-րդ դարի ռեալիզմի յուրահատուկ գծերը և Դիկենսի տեղը այդ ռեալիզմում: Քաղաքային խուլ անկյունների նկարագրությունը Դիկենսի մոտ, սերը դեպի ընչաղութիւններն ու անարգվածները:

„Հին ուրախ Անգլիայի“ ուստիմիստական ցուցազրումը „Պիկֆիլյան ակումբի նամակներում“: սոցիալական ստորին խավերի նկարագրությունը „Ոլիվեր Տվիտում“ և „Նիկոլայ Նիկելբիյում“: յերեմի փորձեր ներդաշնակել կյանքը բարեսիրտ հումորով: 1848 թ. հեղափոխությունը, սոցիալական հակասությունների սաստկացումը, կապիտալի և աշխատանքի պրոբլեմը („Դոմբին և Վորդին“, „Ծանր ժամանակներ“, „Ծննդյան պատմվածքներ“): Կապիտալիստների պատկերները (Բառնդերբի): Հեղափոխության (ֆրանսիական) նկարագրությունը „Պատմվածք յերկու քաղաքների մասին“ վեպում: Դիկենսի հումանիզմի սահմանափակությունը: Դիկենսի լիրիզմը. նրա գեղարվեստական պրիոնների առանձնահատկությունները (լեյտմոտիվները, պերսոնաժների յերեմի միակողմանիությունը և այլն): Դիկենսի ռեալիզմի իմացական արժեքը.—Նա յերևան և հանել իր ժամանակի բուրժուական հասարակության ամենաեյական հակասությունները և խոցերը: Դիկենսի հումանիզմը և նրա սերը գեպի սոցիալական ստորին խավերը, վորոնք հանդիսանում են ճշմարտության և մարդկայնության կրողները: Հումորի յուրահատկությունը: Դիկենսը վորպես մանկական գրող: Մանուկների պատկերները („Ոլիվեր Տվիտում“, „Դավիթ Կոպերֆիլտ“):

Թ. ե կ ե ր ե յ. Աղնվականության և բուրժուական բարձր շերշանների քննադատությունը („Փառասիրության տոնավաճառը“, „Նյուկոմները“ և ուրիշ վեպերը): Մարքսն անգլիական ռեալիստների մասին (Դիկենս և այլն): „Թեկերեյի դպրոցի“ ռեալիստները: Շարլոտա Բրոնտե („Ջեն Եյր“) և Յելիզավետա Գասկել („Մերի Բարտոն“): Զորջ Ելիստաի ստեղծագործությունները: Անգլիական ռեալիզմի հետաքա զարգացումը (Մերեդիթ և այլք): Անգլիական 1830—1860 թ.թ. լիրիկան և պրերաֆայելետները (Թենիսոն, Բոսսետի, Մորիս):

7. 1850—1860 թվականների ռեալիզմը

1848 թ. հեղափոխությունը և նրա պատմական նշանակությունը բուրժուական իդեոլոգիայի զարգացման մեջ: Բուրժուական կուլտուրայի քայլքայման սկիզբը: Եյական փոփոխությունները բուրժուական հսթետիկայում 1848 թվից հետո. այդ քայլքայման դեմ պայքարող և նրան նորանոր քաղաքական իդեալներ ու կուլտուրական արժեքներ հակադրող հասարակական և գրական շարժումները (բանաստեղծներ՝ և հեղինակներ, կապված բանվորական և լայն դեմոկրատական շարժման հետ):

Ա) Ֆրանսիական 1850—1860 թվականների ռեալիզմը յեվ պառնասականները

Ֆլորերը և 19-րդ դարի ռեալիզմի զարգացման նոր շրջանը: Հուսախարություն կապիտալիստական զարգացման արդյունքներից, հոսեատեսություն, սկեպտիցիզմ, արհամարհանք քաղաքականության և բուրժուական զեմոկրատիայի նկատմամբ: „Տիկին Բովարին“ և սոմանտիկական պատրանքների հուսախարությունը: „Զգացմունքների դաստիարակությունը“ 1840 թ. պատմական գեպերի ֆոնի վրա և բուրժուազիայի քննադատությունը: „Բուրվար և Պելյուշն“—սուր սատիրա բուրժուական զիտության և կուլտուրայի նկատմամբ: Ֆլորերի քաղաքական անհետելողականությունը, նրա վերաբերմունքը գեպի բանվոր գասակարգը և Փարիզի կոմունան: „Սալամբռն“ և „Սուլը Անտոնիայի փորձությունը“: Ֆլորերի հոսեատեսությունը, արվեստի տեսությունը նրա մոտ, ռեալիզմի ըմբռնումը: Պատմական վեպի ըմբռնումը Ֆլորերի մոտ: Ֆլորերը խոսքի մեծագույն վարպետներից մեկը: Բուրժուական կուլտուրայի ճպնաժամի սկզբնավորման գիտակցումը: Ֆլորերի ճպումը պաշտպանել կուլտուրան և մարդկային անհատը բուրժուական պրակտիկայի քայլքայիչ ազդեցությունից: „Փղոսկրի գլյակ գնալու“ լոգունզը:

Ֆրանսիական „գեմոկլաստիկ ռեալիզմը“ 1850—1860 թվականներին (Դյուքրանտի և Շանֆլերի): Նրա գաղափարական և գեղարվեստական սահմանափակությունը:

Ֆրանսիական լիրիկան 1850—1860 թվականներին և „պառնասականները“ (Փոթյե, Բողեր, Լեկոնթ Դե լիլ և այլք):

Բ) 19-րդ դարի յերկրորդ կեսի գերմանական ռեալիզմը

Գերմանական բուրժուազիայի կոմպրոմիսը ռեալիզմիայի հետ և գերմանական գրականության անկումը 1848 թվից հետո: Գեր-

ԳԵՂԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ ՏԵՔՈՏԵՐ

մանական 1850—70 թվականների սեալիզմի եկեղեցիկական բնույթը: Ենգելսը՝ գերմանական բուրժուական 1848 թ. հետո կուլտուրայի մասին:

Շվեյցարական ~ գերմանական խոշորագույն սեալիստները՝ Գ. Կելեր և Կ. Մեյեր: Ֆեյերախի ազգեցությունը Կելերի վրա: Նրա „Կանաչ Հենրիխ“ վեպը: Մեյերի պատմական նովելները: Եկեղեցիկական եմպիրիզմը և „մարդային“ սեալիզմը Գերմանիայում: Գուստով Ֆրեյթագը պրուսական բուրժուազիայի հեղինակ, „Պարտք և ապառիկ“ վեպը: Շպիլհազենը և բանվորական շարժման խնդիրները „Մելը դաշտում ուզմիկ չե՞ վեպում:

Գերմանական դրամայի զարգացումը 19-րդ դարի յերկուրդ կիսում (Ֆրիդրիխ Հերբեր Ռուսո Լյուդվիգ Ռիխարդ Վագներ):

Գ) 19-րդ դարի յերկուրդ կեսի ամերիկական գրականությունը

Արդյունաբերական Հյուսիսի պայքարը կալվածատիրապլանատատության Հարավի դեմ. զրականությունն ընդդեմ ստրկատիրության (Լոնգֆելո, Եմերսոն): Բիչեր-Ստոու՝ „Թոմաս Քենոն անակը“ և արսուլյուցիոնիզմի գրական շարժումը: Բիչեր Ստոուի գրվածքի խարազանական սեալիստական կողմը և պուրիտանական-կրոնական հաշտությունը:

Ուստի Ռեխտմենը վորպես 1840—60 թ. ամերիկան գեմոլիրատիայի բանաստեղծ: „Խոտի տերենները“ (1855) ժողովածուն և նրա նշանակությունը պոեզիայի պատմության մեջ: Շինարարության պաֆոսը, գիտության և տեխնիկայի աստվածացումը, ուրբանիզմ: Նոր և թերթիկա, արվեստի գեմոլիրատացումը, պոեզիայի հին ձևերի բացատումը: Կուեկտիվի մոտիվները, ընկերոջ պաշտամունքը: Կյանքի վերջում հուսախարությունը „Միանական գեմոլիրատիայից“, կապակցված բուրժուական հասարակության գիֆերենցիայի հետ: Ուփոմենը վորպես նովատոր պոեզիայի մեջ և նրա ազգեցությունը յեվրոպական 19-րդ դարավերջի լիրիկայի վրա (Ե. Վերհարն, Ա. Հոլց, Փուտուրիստները, Քապլենիստները):

Բըստ-Հարդի (վեպեր Կալֆորնիայի վոսկի վորոնողների կյանքից): Մարկ-Ծիենի („Թոմ Սոյերի արկածները“ և այլն) ստեղծագործությունների համառոտ բնութագիրը: Մարկ-Ծիենը վորպես մանկական գրող:

1. Стендаль.— „Пармский монастырь“, „Красное и черное“.
2. Бальзак — «*Հայր-Պրիոր*», „Цезарь Биротто“, „Евгения Гранде“, „Крестьяне“, „Сельский священник“, „Утраченные иллюзии“.
3. Флобер — «*Տիկին Բովարի*», „Бувар и Пекюше“, „Саламбо“.
4. Диккенс — „Оливер Твист“, „Домби и сын“, „Тяжелые времена“, „Пиквикский клуб“:
5. Теккерей — „Ярмарка тщеславия“.
6. Уитмен — „Листья травы“.

ՔԱՆԱԴԱՏԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Ենգելսը Բալզակի մասին («Մարքսը և Ենգելսը արվեստի մասին»):
2. Լունաչարսկու և Ելիսենգիլի առաջարանը՝ Ֆլոբերի նոր հրատարակության (պարտադիր չե):
3. „Из истории реализма XIX века на Западе“ — Հոդվածների ժողովածու Ֆ. Պ. Շիլլերի խմբագրությամբ: Մոսկվա 1934 թ. (պարտադիր չե):

Քննադատական գրականություն արեվմտա-յեվրոպական գրականության ամբողջ դասընթացի մասին

Պ Ա Ր Տ Ա Դ Ի Ւ Ր

1. «Մարքսը և Ենգելսը արվեստի մասին»:
2. Шиллер — „История Зап.-Евр. лит-ры нов. вр.“, I—II հատորները (I հատորի հայերեն թարգմանությունը կա):

Վ Ո Զ Պ Ա Ր Տ Ա Դ Ի Ւ Ր

1. Фриче — „Очерки развития Западных литератур“, М. 1931.
2. Коган — „Очерки по истории Зап.-Евр. лит-ры“, т. I—II, М. 1934.
3. Луначарский — „История Зап.-Евр. лит-ры в ее важнейших моментах“ — ч. I, II, 2-ое издание. М. 1930 г.

Հաստատված և ԽՍՀՄ ժկմ-ին կից
Բարձրագույն դպրոցի համամիութե-
նական կոմիտեյի կողմբց:

Ծ Ր Ա Գ Ի Ր

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՏԵՍՈՒԹՅԱՆ

Լեզվագրական ֆակուլտետի 1-ին կուրսի համար

1. Գրականուրյան տեսուրյան առարկան ու խնդիրները

Գրականագիտությունը և նրա կազմը՝ գրականության պատ-
մություն, քննադատություն, գրականության տեսություն, գրա-
կանագիտական առարկաների պատմագրություն: Գրականության
պատմության, քննադատության և գրականության տեսության
փոխադարձ կապը: Ոժանդակ և հարեան դիսցիլինների նշանա-
կությունը:

Գրականության տեսության տեղը գրականագիտաության մեջ:
Գրականության տեսության կուսակցականությունը: Մարքս-
լենինյան գրականության-տեսության հիմնական խնդիրները:

2. Մարքս-լենինյան ուսմաններ գրականուրյան՝ վորպես աօխարիք
գեղարվեստական յուրացիան մասին

Մարքսն աշխարհի «գեղարվեստական յուրացման» մասին:
Գրականությունը վորպես իգեղողգիտայի ձև և նրա տարերու-
թյունը մյուս իգեղողգիտական ձևերից: Լենինյան արտացոլման
տեսության կիրառումը գեղարվեստական գրականության բնա-
գավառում:

Գրականության սպեցիֆիկումը: Բովանդակության և ձեռի
պրոբլեմը գրականության մեջ: Գրականության պատկերայնու-
թյունը:

3. Պատկերը վորպես կյանքի արտացոլման ձևը

Իրականության արտացոլումը մարդկային կյանքի կոնկրետ
պատկերների մեջ (արտաքին և ներքին): Գեղարվեստի պատկե-
րայնության հիմքը: Պատկերայնության բնութագրական հատ-
կանիշները՝ տիպականացում, անհատականացում, համադրություն
կյանքի յերեւլթների նկարագրության մեջ, հնարանքի՝
(վայսել) վորպես գեղարվեստական ընդհանրացման յուրահա-

տուկ ձեր՝ առկայությունը, ուշադրության կենտրոնացումը գեղի
մարդկային պրակտիկան:

Մ. Գորկին գրականության յուրահատկության մասին:
Պատկերի պատմականությունը: Նրա ձեւերի բազմազանությունը,
պայմանագրված մարդկային պրակտիկայի պատմական բազ-
մազանությամբ: Որյակտիվ և սուրյակտիվ եւեմենտը պատկերի
մեջ՝ իրականության արտացոլումը հեղինակի ըմբռնողությամբ:
Պատկերների հիմնական տեսակները՝ ուեալիստական և ոռման-
տիքական: Պատկերի հիմնական ժանրային ձևափոխությունները՝
եպիգական, լիրիկա-եպիգական, լիրիկական: Պատկերի եսթետի-
կական փունկցիան՝ գեղեցիկի մասին հասարակական պատկե-
րացումների կոնկրետացումը՝ մարդկային կյանքի կենդանի
պատկերների մեջ: Պատկերի դաստիարակչական գերը. ընկեր
Ստալինը հեղինակների՝ «հոգու ճարտարապետների» մասին:
Պատկերի ճանաչողական եյությունը՝ կենսական պրոցեսի
արտացոլումը նրա տիպիգական և կոնկրետ դրսերումների մեջ:

4. Ժողովրդայնուրյան յել կուսակցականուրյան պրաբեմը

Ժողովրդայնությունը գրականության մեջ՝ վորպես իրակա-
նության ձմերիա արտացոլումը, ժողովրդական շահերի համա-
պատասխանող և այդ մասսաների ազատազրման ու աճման
նպաստող: Կասիիների ստեղծագործությունների ժողովրդայնու-
թյունը: Կուսակցականության պրոբլեմը գրականության մեջ:
Բոլցիկյան կուսակցականությունը վորպես ժողովրդայնության
բարձր ձև: «Սոցիալիստական պրոլետարիատը պետք է առաջ
քաշի գրականության կուսակցականության սկզբունքը, զարգացնի
այդ սկզբունքը և անցկացնի այն կյանքի մեջ կարելույն չափ
լիովին ու ամբողջական ձևով» (Լենին): Գեղարվեստարեն մշակված
կուսակցականությունը և մերկ տեսդենցիոնությունը: Գեղար-
վեստական ստեղծագործությունների ճանաչողական՝ գաստիա-
րակչական գերը: Գրականության եսթետիկական արժեքը:
Գեղարվեստականության չափանիշը՝ կենսական ձմերտությունը,
ընդհանրացման խորությունը և նկարագրման կոնկրետությունը:
Գրական խոշոր ստեղծագործությունների և պատկերների
պատմական կենսունակությունը, պայմանագրված նրանց
ձմերտության չափով և պատկերացման ուժով:

Մարքսը, Ենգելսը, Լենինը և Ստալինը գրողների և
գրականության մասին: Գրական ստեղծագործությունների

ուսումնասիրման և գնահատման չափանիշը մարքսիզմի-լենինիզմի կլասիկների մոտ:

5. Գրական ստեղծագործությունը վորպես ամբողջություն

Գաղափարը զեղարվեստական ստեղծագործության կառուցվածքի մասին: Բովանդակության և ձեր միասնությունը զրականության մեջ: Գաղափարա - թեմատիկական մատերիալի փոխանցումը խարակտերների: Կոմպոզիցիան, սյուժենը, կոստանափորը, վորպես պատկերային ձեր ստեղծման միջոցները: Նրանց հիմնավորումը զրվածքի պատկերներով: Գրական ստեղծագործությունը, վորպես զրական սրբոցների միավոր: Նրա զարգացման ուղղվածությունը, նրա բոլոր տարրերի փոխադարձ կապը: Գրական ստեղծագործության վերլուծության մեթոդիկան:

6. Գեղարվեստական ստեղծագործության քենան յեվ գաղափարը

Թեման՝ կենսական նյութ, զրված զրվածքի հիմքում: Թեմայի և գաղափարի միասնությունը, գեղարվեստական զրվածքի իդեան: Գեղարվեստական յերկի պրոբլեմը՝ զրված կենսական վորոշ նյութի վրա: Մատեղացումը և գաղափարը: Գրվածքի զաղափարը և զաղափարական բովանդակությունը: Խոշոր զրական ստեղծագործությունների զաղափարական բովանդակության բազմակողմանիությունը և բարդությունը: Գեղարվեստական յերկի զաղափարի կոնկրետապատմական բնույթը: Խորհրդային զրականության լայն թեմատիկական հնարավորությունները և բարձր զաղափարականությունը:

7. Կ ռ մ պ ռ զ ի ց ի ա ն

Գրական յերկի կոմպոզիցիան՝ զրվածքի կառուցվածքը, նրա բոլոր առանձին մասերը մի որգանական միասնության մեջ: Իրականության յերեսույթների փոխհարաբերակցությունների արտացոլումը կոմպոզիցիայի մեջ՝ ըստ հեղինակի ըմբռնման:

Կոմպոզիցիան, վորպես զեղարվեստական յերկի ելեմենտների կազմավորման ընդհանուր ձև: Սյուժեաը վորպես եպիքական, լիրիկա-եպիքական և զրամատիքական յերկերի կազմավորման մասնակի ձև: Սյուժեաը վորպես կյանքի տիպիքական հանգամանքներն արտացոլող զեղարվերի սիստեմ: Սյուժեաը վորպես խարակաները պատկերելու միջոց: Սյուժեաի պատմականությունը, վորպես խորականությունը: Սյուժեաի ֆորմալիստական մեկնարանությունը, վորպես

յերկի զեղարվերի տրամարանական սխեմա: Սյուժեաի Գորկու տված բնորոշման մեթոդուրիական նշանակությունը՝ և մարդկանց փոխազարձ կապի, հակասության, համակրանքի, հակակրանքի և առհասարակ փոխազարձ հարաբերությունների, այս կամ այն խարակտերի առման և կազմավորման (Գորկի)՝ սյուժեաը: Սյուժեաի տարրերը՝ եքսպոզիցիա, քակտումն, գործողության դարձացումը, կուլմինացիա, հանգույց, եպիլոգ: Լիրիքական շեղումներ: Ներածական եպիգոնները: Գեղարվեստական զարդավորում: Ֆարուկան և նրա հարաբերությունը սյուժեաին. Փաբուլայի զանազան բնորոշումները գոյություն ունեցող գրականության մեջ:

8. Գեղարվեստական գրականության լեզուն

Մարքսը լեզվի՝ վորպես «մարդու իրական զիտակցության» մասին: Լենինը լեզվի՝ վորպես մարդկային հաղորդակցման միջոցի՝ մասին: Գեղարվեստական զրականության լեզվի տիպականացնող նշանակությունը: Լեզվի վոճայնությունը՝ կյանքի զանազան բնագավառների զանազան լեզվական վոճերի արտացոլումը զրական լեզվի մեջ:

Գեղարվեստական զրականության լեզվի անհատական բնույթը՝ կենդանի խոսքի ձևերի ու հատկությունների պահպանումը նրա մեջ:

Լեզվի շերտավորումը, նրա կապը կոնկրետ խարակությունների հետ: Հեղինակի լեզվի գերը հասարակության լեզվական կուլտուրայի զարգացման մեջ: Պերսոնաժների լեզուն և հեղինակի լեզուն: Բանաստեղծական լեքսիկական հնարավորությունները՝ ժամանակակից զրական լեզուն, հնարանություններ, նորաբանություններ, ուսարաբանություններ, բարբառաբանություններ: Նկարագրական միջոցները՝ եպիտիտ, համեմատություն, փոխարերություններ (զանազանացում, լիտուտա, մետաֆորա, մետոնիմիա, սենակղուխա): Բանաստեղծական շարահյուսությունը և նրա հարաբերությունն արձակին: Կետազրության նշանակությունը զեղարվեստական յերկում: Լեզվական ձևերի բովանդակալից իմաստը գրականության մեջ:

9. Տ ա ղ ա շ փ ո ւ թ յ ո ւ ն

Զափածու և արձակ: Բանաստեղծության հուզական հագեցվածությունը: Ռիթմ: Ռիթմը նախնական պոեզիայում: Ռիթմը և աշխատանքը: Ռիթմի իդեոլոգիական նշանակությունը: Ինտո-

նացիան՝ ոիթմի բովանդակալից հիմք: Վոտանավորի տողը: Վոտք: Դադար: Ցեղուրա: Տողագարձ: Վոտանավորի սիստեմը: Թանակական և վորակական տաղաչափություն: Անտիկ պատմական տաղաչափությունը: Անտիկ տաղաչափության տերմինուգիշի յուրացումը նորագույն տաղաչափության մեջ: Այդ տերմինուգիշի վոփոխությունը: Վոտանավորի սիստեմը ոռւսական պոեզիայի պատմության մեջ: Ժողովրդական բանաստեղծություն: Վանկային, վանկաշշտավոր, շեշտավոր վոտանավոր: Խուսական վանկա ~ շեշտավոր բանաստեղծության հիմնական չափերը՝ յամբ, քորեյ, դակտիլ, ամֆիբրաքոս, անապեստ: Հանգ: Հանգի տեսակները՝ արական, իրական, դակտիլային, գերգակտիւլային: Հանգի կրմպողիցիոն նշանակությունը: Հանգավորման յեղանակները՝ միջանկյալ, խաչաձևող, պարփակող և այլն: Տուն: Աղատ բանաստեղծություն: Անհանգ բանաստեղծություն:

Զայնագրություն: Հնչյունի նշանակությունը բանաստեղծական լեզվի մեջ: Նմանաձայնություն: Արտահայտության ուժեղացումը, վորպես բանաստեղծական լեզվի հնչյունային կազմավորման հիմնական իմաստ: Ալիտերացիա և ասոնանս: Հնչյունական անափորա, եպիֆորա, կցորդ, ող և այլն: Բանաստեղծության հնչյունական կազմավորման ոիթմաշինտոնացիոն նշանակությունը:

10. Մերոդ, վոճ, գրական հոսանք

Գեղարվեստական մեթոդը աշխարհի «գեղարվեստական յուրացման» սկզբունք, վորը պայմանափորում և տվյալ ստեղծագործության կամ հոսանքի մեջ իրականության յերեսույթների պատկերավոր ընդհանրացման բնույթը: Խելիփողմը և ոռմանտիզմը, վորպես հիմնական մեթոդներ նախասոցիալիստական գրականության մեջ, վորպես իրականության գեղարվեստական արտացոլման և այդ իրականության գնահատման տարբեր տիպեր: Իրատիքական յուրահատկություններով՝ իրականության արտացոլումը ոեալիստական դրականության մեջ. վոչ թե իրականի, այլ կամեցածի պատկերումը ոռմանտիքական գրականության մեջ: Հաստատվող կյանքի առանձին կողմերի իդեալականացումը ոռմանտիզմի մեջ: Առաջադիմական և հետադիմական ոռմանտիզմ: Հեղինակի մեթոդի կախվածությունը նրա աշխարհայացքից: Երանց միասնությունը: Հակասության հնարավորությունը աշխարհայացքի և մեթոդի միջև (Բաղզակ, Գոգոլ և այլն): Հիշված մեթոդների տարբեր դրսերումները տարբեր ժամանակների, ժողովրդների ու դասակարգերի գրականության մեջ:

Քննադատական ոեալիզմը՝ անմարդկայնության և խարեյության, շահագործողական հասարակական հարաբերությունների պայմաններում մարդու ձնշման տարբեր դրսերումների— ձմքարիտ պատկերումը անցյալի խոշոր գրողների կողմից (Պուշկին, Լ. Տոլստոյ, Շչելցին, Բալլակ և այլն): Առաջադիմական ոռմանտիզմը՝ խոշոր հիմնակների պատկերացումը ապագա բանական, ազատ և ստեղծագործական կյանքի պատկերների մասին և կովկի կոչ այդ կյանքի համար (յերիտասարդ Պուշկինը, Լերմոնտովը և այլն):

Սոցիալիստական ոեալիզմը, վորպես բանաստեղծական արվեստի զարգացման բարձր աստիճան:

Սոցիալիստական ոեալիզմի հիմնական գծերը՝ իրականության արտացոլումը նրա առաջատար տենդենցների մեջ, նրա զարգացման մեջ, ոեալիստական և ոռմանտիքական տենդենցների միասնությունը, խարակտերների հերոսականությունը, սոցիալիստական նպատակայնությունը: Ժողովրդայնության պրոբլեմը քննադատական ոեալիստական, հեղափոխական-ոռմանտիքական և սոցիալիստական ոեալիստական գրականության մեջ:

Հեղինակի վոճը, վորպես նրա ստեղծագործության առանձնահատկությունների միասնություն՝ դրսելորող նրա բոլոր յերկերում: Հեղինակի վոճի ուսումնասիրության անհրաժեշտությունը—նրա զարգացման և հակասությունների մեջ:

Գրական հոսանքը (ուղղությունը, գպրոցը, խմբավորումը), վորպես գաղափարական ուղղվածությամբ ու ստեղծագործական սկզբունքներով իրար մոտ՝ մի շաբաթ հեղինակների ստեղծագործությունների գաղափարական գեղարվեստական առանձնահատկությունների միասնություն: Մեթոդի, գրական հոսանքի և վոճի ըմբռնումների փոխհարաբերակցությունը:

11. Բանաստեղծական սեռերը լեզ տեսակները

Բանաստեղծական սեռերը՝ վիպերգություն, քնարերգություն, թարերգություն: Իրականության արտացոլման տարբեր ձևերը վիպերգության և քնարերգության մեջ: Տիպիքական պատկերները վիպերգության և տիպիքական վերապրումները քնարերգության մեջ: Լիրիզմի հնարավորությունը վիպերգության և եպիքականության հնարավորությունը քնարերգության մեջ: Դրամայի սինտետիկ բնույթը: Լիրիքական և լիրիկա-եպիքական տարբերի միասնությունը լիրիկա-եպիքական ժանրերում:

Բանաստեղծական սեռերը և նրանց մասնակի տեսակները։
Ժանրերի անկայունությունը, նրանց փոփոխությունները և
փոխադարձ կապը զբականության պատմության մեջ։ Ժանրերի
առաջացումը պատմական վորոշ պայմաններում և նրանց ձեւա-
փոխությունները տարբեր ժամանակաշրջաններում և տարբեր
հեղինակների մոտ։ Եպիքական ժանրեր՝ պոեմա, վեպ, վիպակ,
պատմվածք, ոչերկ, հովկերգություն, ատակ։ Դրամատիքական
ժանրեր՝ վոլերգություն, կատակերգություն, դրամա։ Լիրի-
քական ժանրեր՝ լիրիքական բանաստեղծություն, ներող,
յեղերերգություն, եպիգրամ և այլն։

Գ Բ Ա Կ Ա Ն Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն

I

1. Լ ե ն ի ն—ա) Հոդվածներ Տուստոյի մասին,
բ) «Գերցենի հիշատակին», XIV հատ.
գ) «Կուսակցական կազմակերպություն և կուսակ-
ցական զբականություն»։
2. Լ ո ւ ն ա չ ա ր ո կ ի—«Լենինը և զբականագիտությունը»։
3. «Մարքսը և Ենգելը արվեստի մասին»։
4. Պ լ ե խ ա ն ո վ—հոդվածները զբականության և արվեստի
մասին, V, VI, X, XIV հատորներ։
5. Բ ե լ ի ն ս կ ի յ—„Վзгляд на русскую литературу“, 1846
и 1847 г.г.

„О разделении поэзии на роды и виды“.

II.

1. Լ. И. Тимофеев— „Основы теории литературы“,
М. 1938 г.
2. Л. В. Томашевский— „Теория литературы“, 5-ое
издание, Л. 1930 г.
3. Потебня— „Из записок по теории словесности“.
4. Жирмунский— „Введение в метрику“.
5. Жирмунский— „Рифма, ее история и теория“.
6. Штокман— „Библиография работ по стихосложению“.
7. Тимофеев— „Теория стиха“.
8. Мышковская— „Работа Л. Толстого над произве-
дением“.
9. Нусинов— „Вековые образы“.
10. Гудзицкий— „Как работал Л. Толстой“.

ՄՐԱԳԻՐ ԳՐԱԲԱՐ ԼԵԶՎԻ

(80 ժամ)

Լեզվագրական շաբաթ ԿՈՒՐՍԻ ՀԱՄԱՐ

Քերականություն

Ծանոթություն գրաբարի հնչյունական կազմության, գրա-
բարի ուղղագրության և ընթերցանության կանոններին (4 ժ.)։
Հնչյունաբանություն.՝ Բաղաձայներ և ձայնավորներ—յերկ-
բարբառներ. բաղաձայնական սիստեմը (4 ժամ)։

Ցեարանություն.՝ Գրաբարի հոլովները. հոլովների հիմնական
ֆունկցիան. հոլովակազմիչներ. հոլովները կազմելու որենքները.՝
գրաբարի հոլովումը. հոլովիչները. պարզ և խառը տիպի հոլո-
վումներ։

Գրաբարի բոլոր հոլովումները (20 ժամ)։

Գրաբարի բայերը. խոնարհում. խոնարհիչներ. յեղանակներ,
կանոնավոր բայերի խոնարհումը բոլոր յեղանակներով (20 ժ.)։

Ընթացանություն

Կարդալ և թարգմանել՝

ա) Եղիշե.՝ Առաջին յեղանակ.

բ) » Յերկրորդ յեղանակ մինչև մոգերի նամակը
ներառյալ.

գ) Հատվածներ «Գրաբարի ինքնուսուցման ձեռնակ»-ից (32 ժ.)։

ՄՐԱԳԻՐ ԳՐԱԲԱՐ ԼԵԶՎԻ

ԼԵԶՎԱԳՐԱԿԱՆ Յ-ՐԴ ԿՈՒՐՍԻ ՀԱՄԱՐ

1. Նախդիրներ՝ ըստ, ընդ, առ, զ, ի, զկնի, վասն և այլն:
Նախդիրների հոլովակից գործածությունը և նշանակությունը
(10 ժամ):
2. Շաղկապներ (2 ժամ):
3. Զայնարկություններ (2 ժամ):
4. Գրաբարի շարահյուսությունը. նախադասության կառուցածքը գրաբարում. յենթակայի և ստորոգալի շարահյուսությունը և շարադասությունը. հատկացուցիչ, բացահայտիչ և վորոշիչ. գրանց շարադասությունը. խնդիրներ և պարագաներ. գրանց շարադասությունը. Գրաբարի բարդ նախադասությունները (20 ժ.):
5. Կրկնողություն հնչյունաբանության (2 ժ.):
6. Կրկնողություն ձևաբանության (10 ժ.):
7. Կրկնողություն շարահյուսության (4 ժ.):
8. Կարդալ և թարգմանել (50 ժ.):

Մոլուս Խորենացի՝

- ա) Հայկի և Բելի վեպը՝ զլիս. զլիս. թ, ժ, ժա, ժը.
- բ) Արայի և Շամիրամի վեպը՝ զլիս. զլիս. ժե, ժզ, ժէ, ժը, ժթ.
- շ) Արտաշեսի և Սաթենիկի վեպը՝ զլիս. զլիս. ւ լը, լթ, իս, խա, խք, խդ, խդ, խե, խզ, խթ, ժ.
- դ) Արշակավանի ավանդությունը՝ զլիս. զլիս. իս, իթ, լս.
- ե) Գրերի գյուտը՝ զլիս. զլիս. ծբ, ծզ.

ԳՐԱԲԱՐԻ ՄՐԱԳԻՐ

**Մանկ. ինստիտուտի պատմական բաժնի և կուրսի
(1938—1939 ուս. տ.) (160 ժամ)**

Ներածության

**Ծանոթություն գրաբարի ծագման և զարգացման ընթացքի
ժամկեցություն:**
Քերականություն

Ծանոթություն գրաբարի հնչյունական կազմության, ուղղագրության և ընթերցանության կանոններին:

Հնչյունաբանություն. — Բաղաձայներ և ձայնավորներ. յերկրաբաններ. բաղաձայնական սիստեմը:

Զերանություն. — Հոլովերը. Հոլովերի հիմնական փունկցիան. հոլովակազմիչներ. Հոլովիչներ. Հոլովումը: Պարզ և խառը տիպի հոլովումներ: Գրաբարի բոլոր հոլովումները:

Բայց. — Կանոնավոր և անկանոն բայերի խոնարհումը: Բայերի սեռը: Պակասավոր բայեր: Դերբայ: Նախդիրներ: Մակրայ: Շաղկապ և ձայնարկություն:

Ծարահյուսություն. — Նախադասության վերլուծություն: Համաձայնություն և շարադասություն:

Ընթերցանության

Կարդալ և թարգմանել՝

1. Հատվածներ «Գրաբարի ինքնուսուցման ձեռնարկ»-ից:
2. Եղիշե. — Ա. Յեղանակ.
3. Խորենացի. — Հայկի և Բելի, Արայի և Շամիրամի, Վահագնի առասպեկտները:

**Մանկ. ինստիտուտի պատմական բաժնի և կուրսի
(1938—1939 ուս. տ.) (20 ժամ)**

Քերականությունից կրկնել՝ հոլովումները և կանոնավոր բայերի խոնարհումը:

Հնիթերցանություն. — Կրկնել «Ինքնուսուցման ձեռնարկ»-ից անցած նյութերը և կարդալ Եղիշե. մատենագրից Այեղանակից 10 եջ:

ՄՐԱԳԻՐ ՀԱՅՈՅ ԼԵԶՎԻ ՄԵԹՈՂԻԿԱՅԻ

Ներածություն (4 ժամ)

Համեկ(ը)կ կկ վորոշումները դպրոցի մասին և մայրենի լեզվի տեղն ու դրվածքը խորհրդային դպրոցում։ Մայրենի լեզվի առարկան և մեթոդիկան։ Մայրենի լեզվի հիմնական բաժինները։ Մայրենի լեզվի ծրագրերը և նրա կառուցման սկզբունքները։

1. Գրանահաջուրյուն ուսուցումը (6 ժամ)

Գրաճանաչության ուսուցման հոգեբանական հիմունքները։ Գրաճանաչության ուսուցման մեթոդիկան և նրա արժեքը մեթոդիկայի մյուս բաժինների համեմատությամբ։ պատմաքննական ակնարկ գրաճանաչության ուսուցման շուրջը։—անալիտիկ մեթոդներ, սինթետիկ մեթոդներ, անալիտիկ-սինթետիկ մեթոդներ։ Գրաճանաչության ուսուցման խորհրդային մեթոդը և նրա առավելությունները, ուսուցման ետապները։ Ուսուցման յուրաքանչյուր ետապի նպատակն ու բովանդակությունը։ Ուսուցման ոժանդակ նյութերը (դիբակտիկ նյութեր) և նրանց գործադրության պրիորները։ Գրաճանաչության ուսուցման դասերի պլանավորումը։ մեկ դասի պլանը։

Ուսանողների կողմից գրաճանաչության դասի պլան կազմելու գործնական աշխատանքներ։

2. Կարդալու մեթոդիկա (6 ժամ)

Կարդալու հոգեբանական և ընախոսական հիմունքները։ Կարդալու տեխնիկայի հիմնական հատկանիշները։ Կարդալու թերությունները։ այդ թերությունները վերացնելու պրիորները։ Կարդալու նախնական տեխնիկան զարգացնելու միջոցները։ վարժ և հասկանալով կարդալու տեխնիկայի մշակումը։ կարդալու դասի պլանը զանազան դասարաններում։ Կարդալու դասին նախապատրաստվելը։ սխալներն ուղղելու պրիորները։ բանավոր խոսքի մշակումը՝ կազմաձ կարդալու հետ։ Հոգվածի մշակում, բառապաշարի հարստացման աշխատանքներ։ հարցեր ըստ բովանդակության։ Հոգվածի բովանդակությունը պատմելու ուսուցումը։ հոգվածի լեզվական մշակումը։ հոգվածի իդեալական կողմի

մշակումը։ գրավորի թեման նախապատրաստելու աշխատանքները կարդալու դասին։ Քերականության դասի և կարդալու դասի փոխադարձ կազմը։ Բարձր կարդալը և լուս կարդալը։ խմբովին կարդալը։

Գրական ընթերցանությունը 5—7-րդ դասարաններում և նրա լովանգակությունը։ Գեղարվեստական ընթերցանություն հատկանիշները։ գեղարվեստական ընթերցանության նախապատրաստվելու պրիորները։ Գրական գեղարվեստական վերուժություն։ գեղարվեստական ընթերցանության ողտագործումը լեզու սովորեցնելու նպատակների համար։ աշակերտի վոճը մշակելու պրիորները։ Տնային ընթերցանության կազմակերպման մեթոդիկան։

Ուսանողների գործնական աշխատանքները կարդալու դասի որինակելի պլաններ կազմելու շուրջը։

3. Գրավոր խոսի ուսուցումը (10 ժամ)

Գրավորների տիպերը տարրական գպրոցում։ գրավորների տիպերը միջնակարգ գպրոցներում։ 1-ին և 2-րդ դասարանների գրավորների առանձնահատկությունը և այդ գրավորները մշակելու պրիորները։ գրավորներն ուղղելու յեղանակները 1-ին և 2-րդ դասարաններում։

3-րդ և 4-րդ դասարանների գրավորների տեսակները և մշակման պրիորները։ հացերի մեթոդը։ շարադրություն գրելու տարրական ձևերը։ շարադրություն գրելու նախապատրաստությունը։ փոխազրություններ և ինքնուրույն շարադրություններ։ ստեղծագործական շարադրություններ։ Գրավորներն ուղղելու պրիորները։ 5-րդ, 6-րդ և 7-րդ դասարանների գրավորները։ գրական ընթերցանության հետ կապված շարադրություններ։ պլան կազմելու ձևերը։ ցիտատներ հավաքելու ձևերը։ շարադրություններ։ համեմատական բնութագրություններ։ շարադրություններ մշակված թեմայի շուրջը։ շարադրություններ վերացական թեմայի շուրջը։ ստեղծագործական շարադրություններ։

Տնային գրավոր աշխատանքները, նրանց բնույթն ու նախապատրաստությունը։ Տիպիկ սխալները գրավորների մեջ։ սխալները կանխելու պրիորները։ սխալներն ուղղելու պրիորները։ Ուսանողների գործնական աշխատանքները 5-րդ, 6-րդ և 7-րդ դասարանների գրավորների վրա։

4. Քերականությունը լեկ ուղղագրության մերոդիկան (28 ժ.)

Քերականությունը վորպես զիտություն. համառոտ ակնարկ քերականության պատմության շուրջը: Քերականության փորմալիստական ուղղությունը և նրա իդեոլոգիական աղբյուրները. քերականական փորմալիզմի քննադատությունը. քերականության ավանդման մեթոդները, դոգմատիկ մեթոդը և նրա թերությունները. քերականության ուսուցման կոմբինացիոն մեթոդը:

Վարժությունները և նրանց դերը քերականության ուսուցման մեջ. քերականական ուսուցման դիդակտիկ նյութերը:

Հայոց լեզվի քերականության ծրագիրը միջնակարգ դպրուցում: Տարբական դպրոցի քերականության ծրագրի նյութի ծավալը և բաշխումն ըստ դասարանների. նյութի բաշխումն ըստ քառորդների. նախաքերականական զիտելիքները 1-ին և 2-րդ դասարաններում և այդ զիտելիքները հաղորդելու պրիոնները: Նախադասության ուսուցումը 3-րդ դասարանում. գոյականի և հոլովման ուսուցումը 3-րդ դասարանում. բառակազմության ուսուցումը 3-րդ դասարանում. բայի և խոնարհման ուսուցումը 4-րդ դասարանում. խոսքի մասերի ուսուցումը 4-րդ դասարանում. բարդ նախադասության ուսուցումը: Բառակազմության ուսուցումը:

Քերականական դասի պլանավորումը տարրական դպրոցում. քերականական դասի որինակելի պլան: Քերականական վերլուծությունները տարրական դպրոցում: Քերականության ծրագիրը 5—7 դասարաններում. նյութի բաշխումն ըստ քառորդների և ըստ ժամերի. քերականության դասի պլանը 5—7 դասարաններում, դասի նախադասարաստությունը. դասի ընթացքը. տնային աշխատանքներ քերականությունից:

Հնչյունաբանության ուսուցումը. ձևաբանության ուսուցումը 5-րդ դասարանում. ձևաբանության ուսուցումը 6-րդ դասարանում: Շարահյուսության ուսուցումը 6-րդ դասարանում, շարահյուսության ուսուցումը 7-րդ դասարանում. կետաղըության ուսուցումը: Քերականության վերլուծությունները միջնակարգ դպրոցում:

Քերականական վարժությունները և նրանց կատարման կարգը միջնակարգ դպրոցում:

Քերականական դասի պլանավորման գործնական աշխատանքները (ուսանողների համար):

Ուղղագրության ուսուցումը. գրության տեսակները. ուղղագրության պատմական և գիտական հիմունքները. ուղղագրական տիպիկ սխալները հայերենում. ավանդական և բարբառային տիպի սխալների հոգեբանական և բնախոսական հիմունքները. դանազան տիպի սխալները վերացնելու մեթոդները. սխալները կանխելու հիմնական պրիոնները, գրավոր աշխատանքների տեսակները. թելագրության կարևոր գերը ուղղագրության ուսուցման աշխատանքներում. թելագրության տեսակները. ուղղագրական սխալներն ուղղելու պրիոնները:

Ուղղագրական սխալները տիպավորելու գործնական աշխատանքներ (ուսանողների կողմից):

ՀԱՅՈՅ ԼԵԶՎԻ ՄՐԱԳԻՐ

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒՅՈՒՆ

Քերականությունը վորպես լեզվի զիտության մի մասը. Քերականության բաժինները՝ հնչյունաբանություն, ձևաբանություն և շարահյուսություն:

1. ՀՆՉՅՈՒՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Խոսելու որգանները և նրանց ֆունկցիան: Գրական լեզվի հնչյունական սխատեմը, հնչյուն և տառ. այբուբենը և նրա ծառակումը. բառ. վանկ և տողադարձ: Հնչյունափոխություն:

Բառը լեկ երա կազմությունը

Բառի ուղղակի: և փոխաբերական իմաստները. բառի նշանակության փոփոխությունն ըստ շարադասության և գործածության պայմանների (հասարակական, դասակարգային կեցության, կենցաղ և այլն): Նույնանիշ, հոմանիշ, համանուն բառեր:

Հասկացողություն բառի ձևույթների մասին — արմատ և ածանց, հիմք և վերջավորություն:

Բառակազմության յեղանակները՝ պարզ, բարդ, ածանցավոր և բարդ ածանցավոր բառեր: Խսկական և անխսկական բարդություններ. հարագիրներ և կցական բարդություններ. հոդակապ անհոգակապ բարդություններ:

Նոր բառեր կազմելու յեղանակները.

ա) Բառի իմաստների փոփոխություն, վորը տեղի յեւ ունենում հասարակական կյանքի փոփոխության հետևանքով (բաց, ճեղքվացք, վարժապետ, պարոն):

բ) Հայերեն արմատների և ածանցների ողնությամբ (գերակատարել յելութ, հարվածային, հանույթ . . .):

գ) Բարդ բառեր կազմելու սովորական յեղանակով (կատարածու, հանքանյութ, բանուժ):

դ) Նորագույն հապավումների յեղանակով:

Ուղղագրություն

Ը—ձայնավորի ուղղագրությունը:

այ, ոյ, յա, յո, յու, իա, իո, իու, իե յերկնչյունների ուղղագրությունը:

Յ—ձայնակապը և նրա ուղղագրությունը:

2. ԶԵԿԱԲԱՆՈՒԹՈՒՆ

Խոսքի մասեր

Բառերի քերականական կլասիֆիկացիան (ըստ նրանց իմաստի, նախադասության մեջ ունեցած գերի, բառերի հետ ունեցած կապակցության ձևի): Նախադասության անդամ դարձող խոսքի մասեր (թանձրացական իմաստ ունեցող), նախադասության անդամներ կապող (ձևական իմաստ ունեցող) խոսքի մասեր, նախադասությունից դուրս գտնվող խոսքի մասեր (ձայնարկություն):

ԲԱՅ

Բայի գործածությունը նախադասության մեջ վորպես ստուրողյալ յենթակա և լրացում, պարզ և բաղադրյալ ստորոգյալ:

Բայի բաժանումն ըստ յերկու հիմնական ձևի՝ գերբայական և յեղանակային:

Ա. Բայի դերբայական ձեվերը կամ դերբայներ

Դերբայների իմաստն ու գործածությունը խոսքի մեջ: Բայական և գոյական հատկությունների համատեղումն անորոշ գերբայի մեջ: Անորոշ գերբայի վերջավորությունը և խոնարհումը: Ածական և բայական հատկությունների համատեղումը հարակատար և յենթակայական գերբայների մեջ: Անկատար, ապառնի, վաղակատար, հարակատար և ըղձական գերբայների գերը խոնարհման մեջ:

Դերբայների վերածումը գոյականի և ածականի (հողված, գրող . . .):

Բ. Բայի յեղանակային ձեվը

Սահմանական, հրամայական, ըղձական, յենթագրական և հարկադրական յեղանակները, սրանց կազմությունը, ժամանակ-

ները, ուղղագրությունը: Դեմք և թիվ: Բայի սեռերը՝ ներգործական, կրավորական, չեղոք: Բայերի կազմությունը և կերպերը: Կերպավորող ածանցներ (անց, ոցն, ցն, վ, ստ, ոտ, կոտ և այլն):

Բայերի խոնարհման բոլոր ձևերը. անկանոն բայերի խոնարհումը—(լալ, գալ, տալ, լինել ուտել, դառնալ . . .): Պակասավոր բայերի խոնարհումը (զիտենալ, կենալ, ցանկանալ, հուսալ):

Հավելավոր բայերի խոնարհումը՝ (եմ, կամ, կարող եմ, արժեմ):—Արգելական հրամայականը:

Գ Ո Յ Ա Կ Ա Ր

Գոյականի գործածությունն իբրև յենթակա, կոչական բառ, ստորոգյալ և լրացում: Թիվը և հողվումը: Հոլովակերը, սրանց իմաստային և կիրառական նշանակությունը: Հոլովիչները (ի, ու, ան, յան, ոջ, որ, վա, ց): Գրաբար հոլովածերի մնացորդներ: Հողեր: Գոյականակերտ հոլովակ:

Ա Ճ Տ Կ Ա Ր

Ածականը վորպես հատկություն և վերաբերություն ցույց տվող բառ: Ածականների գործածությունը նախադասության մեջ: Վորակական և հարաբերական ածականներ. Համեմատական աստիճանները: Ածականի գործածությունը գոյականի հետ: Ածականների փոխանցումները գոյականի և ընդհակառակը: Ածականներտ ածանցներ:

Թ Վ Ա Կ Ա Ր

Թվականը վորպես առարկայի քանակ և կարգ ցույց տվող բառ: Թվականի գործածությունը նախադասության մեջ: Տեսակները: Թվականների ուղղագրությունը: Դասական թվականների գրակոր արտահայտության յերեք ձև—հոռմեական, արաբական թվանշաններով և հայերեն տառերով: Թվականի գործածությունը գոյականի հետ:

Դ Ե Ր Ա Կ Ա Ր

Դերանունները վորպես փոխարինող բառեր: Դերանունների գործածությունը նախադասության մեջ: Դերանունների տեսակներն ըստ իմաստի՝ անձնական, ցուցական, ստացական, փոխադարձ, հարցական, հարաբերական, անորոշ, վորոշյալ և ժիտական: Դերանունների հոլովումը: Ուղղագրությունը:

Մ Ա Կ Բ Ա Ր

Մակրայը վորպես ածականից տարրեր խոսքի մաս թե իր ձևով և թե իր փունկցիայով: Մակրայների տեսակներն ըստ իմաստի՝

տեղ, ժամանակ, քանակ, ձև ցույց տվող մակրայներ։ Մակրայն ների գործածությունը նախադասության մեջ՝ վորպես ստորոգյալի լրացումներ։ Մի շարք մակրայների ծագումը գրաբարի թեքման ձևերից։

Կ ա պ

Կապերի սահմանումը. կապերի գործածությունը նախադասության մեջ։ Նախադրություններ և յետադրություններ։ Իսկական և անխսկական կապեր. կապական բառեր. նախադրությունների և յետադրությունների ծագումը։ Գրաբարյան հոլովաձերից ստացված կապեր։

Շ ա դ կ ա պ

Շաղկապը և նրա գործածությունը նախադասության մեջ։ Համադասական և ստորադասական շաղկապներ. պարզ և բաղադրյալ շաղկապներ։ Ուղղագրությունը։

Զ ա յ ն ա ր կ ո ւ թյուն

Զայնարկությունը և նրա առանձնահատկությունը խոսքի մյուս մասերից (եմոցինալ բնույթ)։

Կետադրություն։

Նախադասությունների վերլուծությունը ըստ խոսքի մասերի։

3. ՇԱՐԱՀՅՈՒԹՅՈՒԹՅՈՒՆ

Ա. Պարզ նախադասության շարահյուսություն

1. Մտածություն և լեզու. մտածություն և խոսք. խոսքի տեսակները՝ նախադասություն, ճառ, յերկ, հրաման, կոչ և այլն։

2. Նախադասությունը և նրա հիմնական հատկանիշները (արտահայտում ե մի ամբողջական միտք, խոսքի միտորն ե և այլն)։

3. Նախադասության տեսակներն ըստ կազմության—պարզ և բարդ—Յենթակա և ստորոգյալ։ Դրանց միասնությունն ու հակադրությունը։ Յենթակայի և ստորոգյալի լրացումները։ Հողովաքերի կիրառությունը, նրանց փունկցիան, վորոշիչ հոդի գերը վորպես մորֆոլոգիական կատեգորիա հոլովման ժամանակ (վորոշյալ և անորոշ առումներով—անձ և առարկա ցույց տալու ժամանակ)։

4. Նախադասության տեսակներն ըստ յերանգի՝ հարցական բացականչական կամ կոչական (գիմողական) և պատմողական։ Նախադասության տեսակներն ըստ բնույթի՝ հաստատական և ժխտական։ Միջանկյալ բառերով, կոչականով և ձայնարկություններով նախադասություններ, համադաս լրացումներով նախադասություններ։ Կետադրությունը։ Թերի նախադասություն, անորոշ

գերբայով կազմած նախադասություն։ Ինտոնացիան, պառուզան և նրանց արժեքը նախադասության միտքը ճշտելու համար. վոճական վարժություններ։

Բ. Բարդ նախադասության կառուցվածք

1. Պարզ և բարդ նախադասության հարաբերությունը։ Բարդ նախադասության կառուցվածքը, տեսակները՝ միավորյալ համադասական և ստորադասական։ Համադաս շաղկապների գործածությունը միավորյալ և համադասական նախադասությունների մեջ։ Բարդ նախադասության մասերի դասավորությունը։ Կետադրություն։

2. Բարդ ստորադասական նախադասության կառուցվածքը։ Դվարավոր և յերկրորդական նախադասություններ։

3. Ստորադասական նախադասության տեսակները։ Խառը տիպի նախադասություններ։ Զեղջված յենթակայով, զեղջված ստորոգյալով նախադասություններ։ Ուղղակի խոսքով, միջանկյալ նախադասությունով նախադասություններ։ Դերբայական լրացումներ։ Կողմնակի յենթակա։ Նախադասությունների հոլովակից գործածությունները (գեղի տուն, իմ շնորհիվ)։

Շարադասություն

Գաղափար շարադասության մասին։ Սովորական շարադասություն։ Մրջուն շարադասություն։ Կետադրություն։

Գ. Ընթերցանություն յեվ գրենվ աշխատանք

Մահուն, գեղեցիկ, արտահայտիչ ընթերցանություն։ Գրքով աշխատելու յեղանակները (ընդգծումներ, դիտողություններ լուսանցքներում, պլան կազմել, ցիտատ հավաքել)։

Դ. Գրավոր յեվ բանավոր խոսք

Շարադրություն աղատ թեմայով. շարադրություն առաջադրած թեմայով։ Ուղղագրական և քերականական վարժություններ։ Թելագրություն։

Կանոնավոր գրական լեզվով խոսելու և պատմելու հմտություն. բարբառայնության հետքերի վերացման աշխատանքներ. գեղեցիկ վոճական պրիորների ոգտագործում խոսելու ժամանակ։ Բառապաշարի հարստացում, թե հին և թե նոր բառերով։

Ա. Ղարիբյանի և Գ. Սեակի քերականության գրքերը 1938 թ.
հրատ.՝
Իններորդ տարվա քրեստոմատիա. 1938 թ. հրատ.՝

1. ՀԱՅՈՑ ԼԵՂՎԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ

Ներածություն

Լեղվի բնորոշումը բուրժուական լեզվաբանության մեջ։ Լեղվի բնորոշումը մարքսիզմի կլասիկների մոտ։ Բուրժուական լեզվաբանության գրույթները լեղվի պատմության շուրջը։ Մարքսիստական լեզվաբանության գրույթները նույն խնդրի շուրջը։ Լեղվի դասակարգայնության խնդիրը։ Լեղվի պատմության կազմը հասարակության պատմության հետ։ Մարքսիզմի կլասիկների առույթները լեղվի պատմության շուրջը։ «Լեղվի նոր ուսմունքը» և նրա նվաճումների ոգտագործումը լեղվի պատմություն կառուցելու խնդրում։

ԱՂԲՅՈՒՐՆԵՐ

- Ֆ. Ենգելս.—Աշխատանքի դերը կապկի մարդ դառնալու մեջ։
- Մարկս, Էնգելս, Լենին, Ստալին օ проблемах языка и мышления, изд. ГАИМК.
- Н. Я. Марр.—„Язык и мышление“.

Հայոց լեզվաբանության պատմություն

Հայ պատմագիրները լեղվի մասին։ Հայոց լեղվի պատմության նվիրված առաջին լուրջ աշխատությունը „Tesaurus linguae armeniacae“ (Գանձ Արամյան լեղվի)։ Շրողերի «զիտական լեզվաբանության» ներկայացուցիչները և նրանց աշխատանքները հայոց լեղվի մասին։ Մյուլեր, Լադարդ, Հյուրշման, Մեյիե, Կարստ։ Յակ. Մառը և նրա հայագիտական աշխատանքները։ Հայոց լեղվի պատմության հիմնական հտապները։

Գրաբար լեզու

(Հայ հին ֆեոդալական հասարակության գրական լեզու):

Գրաբար լեղվի ծագման պրոբլեմը և յեղած տեսակետներն այդ մասին։ Ն. Մատի տեսակետը. գրաբարն իրեւ հայ ֆեոդալականության խոսակցական լեզու. մատենագրական տեղեկություններ այդ մասին։

Գրաբարի գրական լեզու գառնալու սոցիալ-քաղաքական պատճառները։ Հայ գրերի գյուտը. առաջին թարգմանությունը. «Վոսկեղաբյան» և «Արծաթէ գարի» հայերեն գրաբար լեզվի կազմությունը. գրաբարի հաջունական կազմությունը և ստաղիան։ գրաբարի յերկարաբառները. համեմատություն ժամանակակից գրական լեզվի և բարբառների հետ. գրաբարի հոլովերը և հոլովական սիստեմը՝ հոլովակազմիչներ, հոլովիչներ և հոլովում. թեքականությունը հոլովումների մեջ (ներքին և արտաքին):

Հոգնակիների կազմությունը գրաբարում և նրանց լեզվաբանական արժեքը. գրաբարի ածականները, թվականները և նրանց հոլովումը. համեմատություն գոյականների հետ. գրաբարի գերանունների հոլովումը։

Դերանունների հոլովման յերկու տիպը. գերանվանական հոլովման մնացորդները գրաբարում իրեւ մնացորդ գրաբարի նախորդ լեզուների հարեթական ստաղիայիր. Բայեր, գերբայներ, յեղանակներ և ժամանակներ. գրաբարի բայերի խոնարհումը. գերանվանական խոնարհման հետքերը։

Գրաբարի խոնարհումների ծագումը. անորոշ և յենթակայական գերբայի ծագումը։ Նախաղասության կառուցվածքը գրաբարում. գրաբարի նախաղորդությունները։

Գրաբարի բառապաշարը. սեմանտիկական բները գրաբարում, գրաբարի բառարմատները. Ընդհանրություն ասորերենի, պարսկերենի, կովկասյան լեզուների և արաբերենի հետ. Փոխառություններ հունարենից, փոխառություններ հոսմեյականից. հունարան դպրոցը և նրա մատուցած ծառայությունները հայերենին. փոխառություններ արաբերենից։

Գրաբարի գագարելը խոսակցական լեզու լինելուց. գրաբարն իրեւ ծեսի, պաշտամունքի և պատմագրության լեզու 11—19-րդ դարերում։ Գրաբար լեղվի անկումը 15—18-րդ դարերում։

Միիթաբյանները և գրաբարի վերակենդանացման փորձերը։

Միջին հայերեն

(Հայ միջին շրջանի ֆեոդալական հասարակության գրական լեզուն):

Կիլիկյան պետականության կազմակերպումը. նոր գրական լեղվի պահանջը. մատենագրական վկայություններ այդ մասին. նոր կուլտուրա և նոր լեզու՝ միջին հայերեն, միջին հայերենով գրված յերկեր. միջին հայերենի կազմությունը. միջին հայերենի հաջունական սիստեմը, ձեաբանությունը և բառապաշարը։

Դեմոկրատական-աշխատավորական լեզուն միջին հայերենում:
Միջնադարյան գեմոկրատական տաղերգուների բանաստեղծության լեզուն: Կիլիկյան պետության հարաբերությունը յեփռական պետությունների հետ:

Միջին հայերենի փոխառությունները արաբական և յեփռական պետությունների լեզուներից. միջին հայերենին հատուկ բառերը, միջին հայերենի ուղղագրությունը. միջին հայերենի համեմատությունը հայ բարբառների, գրաբարի և ժամանակակից գրական հայերենի հետ:

Աչսարհաբար հայերեն

(Հայ բուրժուական հասարակության ժամանակաշրջանի գրական լեզուն):

Հայ բուրժուական հասարակության կազմավորումը 19-րդ դարում:

Ազգային լեզվի պահանջը. այդ լեզվի ստեղծումը և նրա ստեղծման սոցիալ-դասակարգային պատճառները. Աշխարհաբար գրական լեզվի զոյացման ճանապարհները. հնագույն հետքեր. աշխ. գրական հայերենի կազմության աղբյուրները. գրական լեզվի ողտագործումը բուրժուական հասարակության տարրեր դասակարգերի կողմից:

Գրական հայերենի հնչյունական սիստեմը. բաղաձայներ, ձայնափորներ, յերկրաբառների բացակայությունը. գրական լեզվի ուղղախոսությունը և ուղղագրությունը. գրության և արտասահմանապատասխանությունը. գրական լեզվի հոլովները. հոլովման սիստեմը և հոլովումը. համեմատություն գրաբարի հետ. գրաբարյան վերապրումները հոլովական սիստեմում:

Կցականությունն աշխարհաբար գրականի մեջ իրեն սիստեմ. աշխարհաբարի ածականներն ու թվականները. աշխարհաբարի գերանունները. աշխարհաբար գրականի բայերի խոնարհումները և խոնարհման կցական սիստեմը. համեմատություն գրաբարի հետ. սեռերն ու կերպերն աշխարհաբար գրականի մեջ. խոնարհման անկանոնություններ. աշխարհաբարի կապերն ու նրանց առանձնահատկությունը. աշխարհաբարի մակրայների կազմությունը և ծագումը. գրաբարյան ձեռքի վերապրումները խոսքի մասերի մեջ. աշխարհաբար գրականի շարահյուսական սիստեմը. համեմատություն գրաբարի հետ. աշխարհաբար գրականի քերականական սիստեմը և բարբառները. ընդհանրություններ և տար-

բերություններ. աշխարհաբար գրականի բառապաշարը և փոփոխությունները:

Արևմտահայ գրական լեզուն և նրա կազմությունը:

Արևմտահայ գրական լեզվի սիստեմ ու վերլուծությունը:

Գրական հայերենի գարգացման նոր ետապը

(Սոցիալիզմի դարաշրջանի հայ գրական լեզուն):

Հոկտեմբերյան հեղափոխությունը Ռուսաստանում. Խորհրդակին իշխանության հաստատումը Հայաստանում:

Սոցիալիզմի կառուցումը Խորհրդային Միության մեջ և Հայաստանում. Կուլտուրական հեղափոխությունը և Լենին-Ստալինյան ազգային քաղաքականությունը. ձեռվ ազգային և բռվանդակությամբ սոցիալիստական կուլտուրայի հսկա վերելքը, դպրոցական ցանցի անսահման լայնացումը, անզրագիտության վերացումը. սոցիալիստական արդյունաբերության անսախընթաց հսկա աճումը. շահազործական դասակարգերի վերացումը. բանվոր դասակարգի և զյուղացիության միջի սահմանագծերի վերացման պրոցեսը. Ստալինյան Սահմանադրությունն իրրե այդ բոլոր նվաճումների մարմնացում. ազգային լեզվի վերափոխման, վերակերտման պրոցեսը (բովանդակությամբ և մասամբ ձեռվ). հայերենը իրրե պետական լեզու, գիտության, տեխնիկայի, սոցիալիստական դյուղատնտեսության և արդյունաբերության լեզու:

Փոփոխություններ բառապաշարի մեջ. նոր բառերի ստեղծում. բառակազմական հին յեղանակների ողտագործում. բառակազմական նոր յեղանակների ստեղծում. փոփոխություններ ձեռբանության մեջ. փոփոխություններ շարահյուսության մեջ. մամուլի լեզու և գեղարվեստական գրականության լեզու. սոցիալիստական հայարակության գրական լեզվի զարգացման հեռանկարները:

Ի. Ստալին ԽՍՀՄ Սահմանադրության մասին, 1937թ.

2. ՀԱՅ ԲԱՐԲԱՌԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

ՆԵՐԱՋՈՒՐՅՈՒՅԻ

Բարբառագիտությունը վորպես գիտություն, նրա արժեքն ու նշանակությունը լեզվաբանության մեջ. բարբառագիտության նշանակությունը մայրենի լեզվին տիրապետելու աշխատանքներում:

ԲԱՐԲԱՌՆԵՐԻ ԾԱԳՈՒՄԸ

Բարբառների ծագման հնդեվրոպական տեսությունը. վերջինիս կապը բուրժուական լեզվաբանության տեսության հետ:

Յ. Ենգելսը բարբառների մասին: Բարբառները իրեւ սոցիալ-քաղաքական յերեւյթներ. բարբառները—ժողովրդական «լեզուներ»:

Հայերենի բարբառների մասին յեղած տեսությունները: Ն. Յակ. Մասի տեսությունը հայ բարբառների մասին: Հնագույն տեղեկություններ հայ բարբառների մասին (8-րդ դ.): Հայ բարբառները վորպես նախկին տոհմացեղական լեզուներ: Հայ բարբառների գոյացման պրոցեսը:

Հայ բարբառագիտության պատմությունը. Շրոգերը հայ բարբառների մասին. Շահեն Զրպետ Յեղովիացու քերականությունը և տեղեկություններ հայ բարբառների մասին: Այտընյանի ուսումնասիրությունները և հայ բարբառների առաջին դասակարգումը. Հանուշի, Տոմանի, Մելիք Ս. Դավիթ Բեկի և լ. Մըսերյանի բարբառագիտական աշխատանքները: Շանոթություն բարբառագրության պրիմներին:

Օ. Խմբի բարբառների ուսումնասիրությունը

1. Յերեվանի բարբառ

Յերևանի բարբառի հնչյունական կազմությունը: Յերևանի բարբառի գոյականների հոլովումը, ածականներն ու թվականները. գերանունները. խոնարհման առանձնահատկությունները. համեմատություն գրական լեզվի հետ:

Յերևանի բարբառի յենթաբարբառները:

2. Ծանոթություն Հաւարիսանի բարբառի հետ:

3. Ծանոթություն Զուղայի բարբառի հետ:

4. Թբիլիսի բարբառ

Թբիլիսի բարբառի հնչյունական կազմությունը. Թբիլիսի բարբառի հոլովումը. հոգնակի հոլովումը. Թբիլիսի բարբառի գերանունները. խոնարհման առանձնահատկությունները. Համեմատություն Յերևանի բարբառի և գրական լեզվի հետ:

5. Ղարաբաղի բարբառ

Ղարաբաղի բարբառի հնչյունական կազմությունը. բաղաձայնական և ձայնագորական սիստեմը. Ղարաբաղի բարբառում.

Հոլովում. բայցառական հոլովը. սեռական հոգ. գերանունների հոլովումը. բայերի խոնարհումը:

Ղարաբաղի բարբառի խոնարհման ժամանակների արտասովոր հարստությունը: Ղարաբաղի բարբառի յենթաբարբառները:

6. Ծանոթություն Նամախու բարբառի հետ

Բ Խմբին պատկանող բարբառներ. Երանց խմբավորումն ըստ բաղաձայնական սիստեմի յեվ Երանց ընդհանուր գծերը:

1. Կարենո բարբառ. (Լենինական, Ախալքալակ, Ախալցիս):

Կարնո բարբառի հնչյունական սիստեմը. հնչյունական տարբերություններ գրաբարի համեմատությամբ. գոյականների հոգնակին. գոյականների և գերանունների հոլովումը կարնո բարբառում. բայերի խոնարհումը:

Կարնո բարբառի յենթաբարբառները:

2. Ծանոթություն Մշո բարբառին:

3. Պոլսի բարբառ:

Պոլսի բարբառի հնչյունական կազմությունը. Պոլսի բարբառի արտասանությունը. հոգնակի նշանները. Պոլսի բարբառում. հոլովների թիվը. յեղակի հոլովում. ի հոլովման գերակշռությունը. հոգնակի հոլովման առանձնահատկությունը. գերանունների հոլովում. բայերի խոնարհումը. բայերի սիստեմը: Հարունակական ժամանակները:

Պոլսի բարբառը և արևմտահայ գրական լեզուն:

4. Վանի բարբառ:

Վանի բարբառի հնչյունական կազմությունը և կազմության առանձնահատկությունները: Վանի բարբառի հոլովները. յեղակի և հոգնակի հոլովում. նմանություններ և տարբերություններ գրաբարի համեմատությամբ. Վանի բարբառի տարբերությունը Բ խմբից: Նմանություն Ա. և Գ խմբի բարբառների հետ: Վանի բարբառի յենթաբարբառները:

5. Համառոտ ծանոթություն Բ խմբին պատկանող մյուս բարբառներին:

Գ Խմբին պատկանող բարբառների ուսումնասիրությունը

1. Գ Խմբին պատկանող բարբառները յեվ Երանց ընդհանուր գծերը:

2. Ուրմիայի բարբառ

Ուրմիայի բարբառի հնչյունական սիստեմը. հոգնակիների կազմությունը. հոլովում. համեմատություն մյուս խմբերի բար-

բառների հետ. դերանունները և նրանց հոլովումը. բայերի խո-
նարիումը. սահմանական յեղանակի բաղադրյալ անցյալ ժամա-
նակների կազմության առանձնահատկությունները. Համեմա-
տություն Տրապիզոնի և Արքութիսի բարբառների հետ. վորոշող
և դիմորոշ հոգերն այդ բարբառում. բարբառի կրած ազգեցու-
թյունները:

Ընդհանուր դիտողություններ բարբառների բառապաշտի և
փոխառությունների մասին:

Ա Դ Բ Յ Ո Ւ Ն Ե Ր

Ф. Э н г е л ь с.—Франкский диалект. 1935.

И. С т а л и н.—Нац. колониальный вопрос.

И. С т а л и н.—Доклад на XVI партсъезде и заключи-
тельный слово.

Н. Я. М а р р.—Избранные работы, т. IV-

Խաբար Գ. ԱՆՏՈՆՅԱՆ

Сдано в набор 13/III 1940 г.

Подписано к печати 4/IX 1940 г.

4^{3/4} печ. лист. 223.528 тип. знак. 5^{1/2} авт. л. Формат 60×84^{1/16}

ФГ—7065.

Баказ 570.

Тираж 800.

Типография „Красный Восток“, Баку ул. Пионера, 84.

«Ազգային գրադարան

NL0225735

ԳՐԱՆ Ե Յ Ո. 10 Կ.

46. 647

Азербайджанский Педагогический Институт
им. В. И. Ленина

ПРОГРАММЫ
ПО ЛИТЕРАТУРНОМУ ФАКУЛЬТЕТУ

◆
Издание
Наркомпроса Азербайджанской ССР
Баку — 1940